

เคนเนธ อี เฮกิ้น

ไถ่แล้ว

จากความยากจน ความเจ็บป่วยและ
ความตายฝ่ายวิญญาณ

ไถ่แล้ว

จากความยากจน ความเจ็บป่วย และ
ความตายฝ่ายวิญญาณ

REDEEMED

From Poverty, Sickness, And
Spiritual Death

สงวนลิขสิทธิ์ © 1983 RHEMA Bible Church
AKA Kenneth Hagin Ministries, Inc.
ISBN 0-89276-001-X

จัดทำเป็น E-Book ครั้งแรก ปี 2026

จัดทำโดยวิทยาลัยพระคริสตธรรมเมมากรุงเทพฯ
48/1 ถ.พุทธมณฑลสาย 2 ซ.11 แขวงบางไผ่
เขตบางแค กรุงเทพมหานคร 10160 ประเทศไทย
Email : contact@rhemathailand.org

www.rhemathailand.org

สารบัญ

1. การไล่ให้พ้นจากคำแช่งสาปแห่งความยากจน.....	1
2. การไล่ให้พ้นจากคำแช่งสาปแห่งความเจ็บป่วย.....	10
3. การไล่ให้พ้นจากคำแช่งสาปแห่งความตายฝ่ายวิญญาณ.....	22

บทที่ 1

การไถ่ให้พ้นจาก

คำแช่งสาปแห่งความยากจน

พระคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นความแช่งสาปแห่งธรรมบัญญัติ โดยการที่พระองค์ทรงยอมถูกแช่งสาปเพื่อเรา (เพราะพระคัมภีร์เขียนไว้ว่าทุกคนที่ต้องถูกแขวนไว้บนต้นไม้ต้องถูกสาปแช่ง) เพื่อพระพรทางอับราฮัมจะได้มาถึงคนต่างชาติทั้งหลาย เพราะพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะได้รับพระวิญญาณตามพระสัญญาโดยความเชื่อ และถ้าท่านเป็นของพระคริสต์แล้ว ท่านก็เป็นพงศ์พันธุ์ของอับราฮัม คือเป็นผู้รับมรดกตามพระสัญญา

-- กาลาเทีย 3:13, 14, 29

พระคริสต์ได้ทรงไถ่เราให้พ้นจากคำแช่งสาปแห่งธรรมบัญญัติ!

คำแช่งสาปแห่งธรรมบัญญัติคืออะไร หนทางเดียวที่จะพบคำตอบได้ก็คือการย้อนกลับไปดูที่ธรรมบัญญัติ โดยปกติแล้วคำว่า "ธรรมบัญญัติ" ที่ปรากฏในพันธสัญญาใหม่ใช้โยงถึงหนังสือเบญจบรรณ ซึ่งได้แก่หนังสือห้าเล่มแรกในพระคัมภีร์ เมื่อเราย้อนกลับไปดูหนังสือเบญจบรรณหรือธรรมบัญญัติ เราพบว่าคำแช่งสาปหรือการลงโทษที่เนื่องมาจากการละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้ามี 3 ประการด้วยกัน คือ ความยากจน ความเจ็บป่วย และความตายฝ่ายวิญญาณ

1 ทิโมธี 4:8

8 เพราะถ้าการฝึกทางกายนั้นมีประโยชน์อยู่บ้าง ทางของพระเจ้าก็มีประโยชน์ในทุกทาง เพราะทรงไว้ซึ่งประโยชน์สำหรับชีวิตปัจจุบันและชีวิตอนาคตด้วย

บางคนอยากให้เราเชื่อว่าในชีวิตนี้เราไม่ได้รับพระสัญญาใดๆ อันเป็นพระพรทางด้านวัตถุสิ่งของหรือด้านอื่นๆ แต่ข้อพระคัมภีร์นี้เน้นให้เห็นอย่างชัดเจนว่า เราได้รับพระสัญญานั้น

ตามหนังสือเฉลยธรรมบัญญัติ 28:15-17, 38-40 คำแช่งสาปแห่งความยากจนจะมาถึงประชากรของพระเจ้าถ้าพวกเขาไม่เชื่อฟังพระองค์ คำแช่งสาปจะมาถึงพวกเขาเพราะพวกเขาไม่กระทำตามพระบัญญัติและพระราชกำหนดของพระเจ้า

ในจดหมายของเปาโลถึงคริสตจักรที่เมืองฟีลิปปี ท่านกล่าวว่า "และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดที่พวกท่านขาดอยู่นั้นจากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูคริสต์" (ฟีลิปปี 4:19) สิ่งสารพัดที่คุณขาดอยู่นั้นรวมถึงเงินทอง วัตถุสิ่งของ

และความต้องการด้านอื่น ๆ อันที่จริงแล้ว ในบทนี้เปาโลพูดถึงเงินทองและวัตถุสิ่งของต่าง ๆ

พระเยซูเองตรัสว่า “แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้” (มัทธิว 6:33) สิ่งเหล่านี้ที่จะทรงเพิ่มเติมให้กับคุณก็คือ วัตถุสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน --- อาหารที่สามารถรับประทานได้ เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ได้และอื่นๆ

บางคนดูราวกับมีความคิดว่า ถ้าบุคคลใดเป็นคริสเตียน ผู้เชื่อในพระเจ้า การที่เขาดำเนินชีวิตอย่างยากจนและไม่มีอะไรเป็นเครื่องแสดงถึงความถ่อมใจ ---- เครื่องแสดงถึงการดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้า พวกเขาคิดว่าคุณควรจะมั่งคั่ง อยู่อย่างร่ำรวย แล่สวมแว่นตา สวมรองเท้าหนัง สวมรองเท้าผ้าใบ ใส่กางเกงยีนส์ เพื่อพาดำเนินชีวิตไปเท่านั้นเอง

แต่นั้นไม่ใช่สิ่งที่พระเยซูตรัสถึง พระองค์ตรัสว่า “จงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้” ไม่ใช่เอาไปจากคุณ พระองค์ตรัสว่าจะทรงเพิ่มเติมสิ่งเหล่านั้นให้คุณ! สรรเสริญพระเจ้า!

ลูกา 6:38

38 จงให้เขา และท่านจะได้รับด้วย และในตักของท่านจะได้รับตวงด้วย
ทะนานถั่วยัดแน่นแน่นพูนล้นใส่ให้ เพราะว่าท่านจะตวงให้เขาด้วยทะนาน
อันใด พระเจ้าจะได้ทรงตวงให้ท่านด้วยทะนานอันนั้น

ประการแรก ให้เราถามคำถามนี้ก่อน: นั่นเป็นความจริงหรือไม่? พระเยซูคริสต์ตรัสความจริงหรือพระองค์ทรงโกหก? ผมเชื่อว่านี่เป็นความจริง แล้วคุณล่ะ? ตอนนี้สังเกตว่าพระองค์ตรัสว่า “ผู้คนจะ”

แน่นอนว่า พระเจ้าทรงอยู่เบื้องหลังการนี้ แต่พระองค์ตรัสว่า “ผู้คนจะนำมาให้กับอกของท่าน”

ผมจำได้ว่ามีเพื่อนคนหนึ่งถามผมเมื่อหลายปีก่อนว่า “อาจารย์เอกิน อาจารย์เคยเทศนาจากพระธรรมลูกา 6:38 หรือเปล่า?”

ผมตอบว่า “ผมเคยใช้ข้อพระคัมภีร์นั้น ทว่าผมไม่รู้ว่าได้เคยใช้เป็นข้อพระคัมภีร์หลักบ้างหรือเปล่า แต่ผมนำข้อพระคัมภีร์นี้มาใช้ในการเทศนาในเวลาต่าง ๆ กัน”

ชายผู้นี้ตอบว่า “เมื่อไม่นานมานี้ ที่คริสตจักรของเรามีผู้รับใช้คนหนึ่งมาเทศนาเป็นเวลา 2 สัปดาห์ และเขาได้โยงถึงข้อพระคัมภีร์นี้ทุกคืน คืนหนึ่งเขาเทศนาจากข้อพระคัมภีร์นี้ อาจารย์รู้ไหม ผมไม่เคยคิดอะไรเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์นี้นักจนมากระทั่งตอนที่เขานำมันถึงข้อพระคัมภีร์นี้อย่างมาก จากนั้นในพิธีประชุมรอบสุดท้าย

หลังจากที่ศิษยาภิบาลของเราได้ให้มีการถวายทรัพย์สำหรับเขาแล้ว ผู้ประกาศข่าวประเสริฐผู้นั้นได้กล่าวว่า “พี่น้องครับ ผมได้รับการตลใจจากพระวิญญาณของพระเจ้าให้มีการถวายทรัพย์เพื่อติดตั้งระบบทำความเย็นสำหรับคริสตจักรแห่งนี้”

เพื่อนผมซึ่งสอนพระคัมภีร์ให้แก่กลุ่มบุรุษ ซึ่งเป็นชั้นเรียนใหญ่ที่มีผู้เรียนประมาณ 100 คน ได้เล่าให้ผมฟังต่อถึงพิธีในคืนสุดท้ายว่า

“ผู้ประกาศข่าวประเสริฐผู้นั้นได้พูดกับที่ประชุมที่มีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ 1,800 คน ว่า ‘ผมต้องการ 10,000 ดอลลาร์ในคืนนี้ ผมรู้ว่ามันฟังดูเหมือนกับเป็นเงินจำนวนมาก และพวกท่านก็ได้ถวายระหว่างการประชุมนี้แล้ว แต่ผมต้องการจะทำหายพี่น้อง’ แล้วเขาก็อ่านข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ที่เขาอ้างถึงทุกคืนอีกครั้งหนึ่ง ‘จงให้เขาและท่านจะได้รับด้วย’ ”

“จากนั้นเขาพูดว่า ‘ผมไม่ต้องการให้พี่น้องถวายในส่วนที่สามารถถวายได้ จงถวายในสิ่งที่ท่านไม่สามารถถวายได้ ถ้าท่านรู้สึกว่าคุณสามารถถวาย 50 ดอลลาร์ได้ แต่ไม่สามารถถวาย 100 ดอลลาร์ จงถวาย 100 ดอลลาร์ ถ้าท่านรู้สึกว่าคุณสามารถถวาย 500 ดอลลาร์ได้ แต่ไม่สามารถถวาย 1,000 ดอลลาร์ จงถวาย 1,000 ดอลลาร์ นั่นแหละคือหนทางแห่งพระพร และนี่เป็นความจริง’ ”

“จากนั้นเขาเพิ่มเติมอีกว่า ‘ผมจะวางพระคัมภีร์ของผมบนโต๊ะด้านหน้านี้ และผมอยากให้พี่น้องออกมาข้างหน้านี้อ่านและวางเงินถวายของท่านลงบนข้อพระคัมภีร์นี้และพูดว่า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์กำลังกระทำตามพระวจนะของพระองค์แล้ว ผมจะอธิษฐานเพื่อพี่น้องโดยเฉพาะ แต่ผมรู้ว่าพระเจ้าจะจ่ายเงินให้ท่าน สิ่งนี้ใช้ได้ผลกับท่านถ้าไม่ได้ผล ผมยอมจ่ายเงินคืนให้ท่านและจะไม่มีการพูดถึงเรื่องนี้อีก’ ”

ครูสอนวิชา บอกต่อไปว่า “อาจารย์เอกิน ในชั้นเรียนที่ผมสอนมีนักธุรกิจจำนวนหนึ่ง มีนักธุรกิจสองคนมาหาผมก่อนหน้านี้อธิษฐานเพื่อ เพราะธุรกิจของเขากำลังจะล้มละลาย ถ้าพระเจ้าไม่ช่วยเขาภายใน 30 วัน พวกเขาจะต้องปิดกิจการแน่”

เขาเล่าต่อไป “อาจารย์เอกิน ผมเป็นพยานได้ว่าคนหนึ่ง ในบรรดานักธุรกิจกลุ่มนี้ถวาย 500 ดอลลาร์ และอีกคนหนึ่งถวาย 250 ดอลลาร์ จริง ๆ แล้วเงินจำนวนนั้นเป็นเงินที่เขาขี้มามา แต่ภายใน 30 วัน ธุรกิจของทั้งสองคนก็ไม่ติดลบอีก พระเจ้าทรงอวยพรพวกเขาอย่างนับไม่ถ้วน”

พระเจ้าทรงตรัสไว้ในมาลาคีย์ 3:10 ว่า “จงนำหีบาคะเต็มขนาดมาไว้ในคลัง เพื่อว่าจะมีอาหารในนิเวศของเรา จงลองดูเราในเรื่องนี้ดูทีหรือว่า เราจะเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ให้เจ้าและเทพรอย่างล้นไหลมาให้เจ้าหรือไม่”

อันที่จริงแล้ว เรายังไม่ได้ถวายแด่พระเจ้าอย่างแท้จริงจนกว่าเราจะได้ถวายสิบลดให้กับพระองค์

ชายคนหนึ่งพูดกับผมว่า "อาจารย์เอกิน อาจารย์ไม่ทราบหรือว่า สิบลดเป็นสิ่งที่กระทำกันในสมัยพันธสัญญาเดิม ซึ่งอยู่ภายใต้ธรรมบัญญัติของโมเสส"

ผมไม่ชอบที่จะแสดงความไม่รู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์โดยการกล่าวประโยคเช่นนั้น อับราฮัมถวายสิบลดเมื่อ 500 ปีก่อนที่โมเสสจะได้รับธรรมบัญญัติ ยาโคบเองก็ถวายสิบลดเมื่อ 250 ปีก่อนมีธรรมบัญญัติ

บางคนว่า "ก็ใช่ แต่ไม่มีข้อพระคัมภีร์ใดในพันธสัญญาใหม่ที่กล่าวถึงการถวายสิบลด"

คนเหล่านั้นควรเรียนวิธีการอ่าน ในฮีบรู 7:8 นั่นอะไรละ? นั่นคือพันธสัญญาใหม่ไม่ใช่หรือ "มนุษย์ที่ต้องตายเป็นผู้รับทศางค์ แต่ในกรณีของเมลคีเซเดคผู้ที่รับทศางค์นั้น มีหลักฐานในพระคัมภีร์ว่า ท่านยังมีชีวิตอยู่" นั่นกำลังกล่าวถึง พระเยซู

พระพรของอับราฮัมเป็นของเรา

เกือบทุกครั้งที่คุณได้รับสิ่งที่ดีจากพระวาระของพระเจ้าหรือได้รับพระสัญญาเกี่ยวกับสิ่งที่ดีและมีข้อพระคัมภีร์ที่ยึดมั่นได้ จะมีบางคนพูดขึ้นทันทีว่า "นั่นสำหรับพวกชาวิวเท่านั้น ไม่ใช่สำหรับพวกเราในวันนี้"

ผมอยากให้คุณทราบ ว่า พระพรของอับราฮัมเป็นของเรา พระพรนี้ไม่ได้เป็นเพียงของลูกหลานตามเชื้อสายของอับราฮัมเท่านั้น แต่เป็นของเราด้วย

จำพระคัมภีร์หลักของบทนี้ที่กล่าวว่า "เพื่อพระพรทางอับราฮัมจะได้มาถึงคนต่างชาติทั้งหลายเพราะพระเยซูคริสต์....และถ้าท่านเป็นของพระคริสต์แล้ว ท่านก็เป็นพงศ์พันธุ์ของอับราฮัม คือเป็นผู้รับมรดกตามพระสัญญา" (กาลาเทีย 3:14, 29)

พระพรของอับราฮัมเป็นของเรา พวกเขาไม่สามารถแย่งไปจากเราได้อีก บรรดาผู้ที่ชอบสงสัย ไม่เชื่อ ชอบทำลายความชื่นชมยินดี และผู้ที่ชอบสร้างความสงสัย จะไม่สามารถแย่งพระพรนี้ไปจากเรา พระพรของอับราฮัมเป็นของผม พระพรของอับราฮัมเป็นของคุณ โดยผ่านทางพระเยซูคริสต์ ฮาเลลูยา !

พระพรของอับราฮัมได้แก่พระพรใน 3 ลักษณะด้วยกัน สิ่งแรกที่พระเจ้าทรงสัญญากับอับราฮัมก็คือพระองค์จะทรงทำให้เขามั่งคั่ง

"คุณหมายความว่าพระเจ้าจะทรงทำให้เราทุกคนมั่งคั่งเช่นนั้นหรือ?" ใช่แล้ว ผมหมายความว่าอย่างนั้น

"คุณหมายความว่าพระองค์จะทรงทำให้เราทุกคนเป็นเศรษฐีพันล้านเช่นนั้นหรือ?" ไม่ใช่ ผมไม่ได้พูดอย่างนั้น

การไล่ให้พ้นจากคำแข่งสาปแห่งความยากจน

แต่พระองค์จะทรงทำให้เรามั่งคั่ง คุณอาจจะไม่เข้าใจคำว่า “มั่งคั่ง” หมายถึงอะไร ในพจนานุกรมให้ความหมายของคำนี้ว่า “ให้อย่างเต็มขนาด” หรือ “จัดเตรียมให้อย่างมากมาย” สรรเสริญพระเจ้า ในพระคริสต์เราได้รับอย่างเต็มขนาด

ครั้งหนึ่งผมเคยมีรถใหม่คันหนึ่ง แต่มันกินน้ำมันมาก วิ่งได้เพียง 5.7 กิโลเมตรต่อน้ำมันหนึ่งลิตรบนทางหลวง รถยี่ห้อนี้อันตรายโดยเฉพาะในเรื่องการประหยัดน้ำมัน ดังนั้น เขาจึงปรับเครื่องยนต์ เปลี่ยนหัวเทียนและคอนเดนเซอร์ และปรับคาร์บูเรเตอร์

ขณะที่ผมกำลังเฝ้าดูอยู่ ช่างเครื่องพูดกับผมว่า “อาจารย์ มีสิ่งหนึ่งที่ผิดปกติ ผมไม่รู้ว่าจะทำไมพวกช่างจึงทำอย่างนั้น แต่รถรุ่นนี้เขาดัดคาร์บูเรเตอร์ให้ผิดแปลกไปทั้งภายในและภายนอก เราสามารถตั้งเครื่องให้กินน้ำมันเต็มที่หรือน้อยก็ได้ แต่รถรุ่นนี้ได้ถูกตั้งไว้เพื่อให้กินน้ำมันเต็มที่”

พระเจ้าไม่ได้ทรงสัญญาให้เราผิมน้อย แต่ให้มั่งคั่งเต็มที่ พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้เราอย่างมากมาย สรรเสริญพระเจ้าตลอดไป

เมื่อหลายปีก่อน ผมได้ไปเทศนาที่คริสตจักรที่นั่นที่เพนเทคอสตอล ในเมืองนิวเจอร์ซีย์ อันเป็นเมืองเล็ก ๆ และมีอาจารย์ เอ.เอ. สวิฟต์ เป็นศิษยาภิบาล ในเวลานั้นท่านอายุ 70 ปี ในสมัยนั้นผมไม่ได้เทศนาในแนวนี้ แต่ผมจะเทศน์มาถึงหรือไม่ก็เทศน์อ้อมๆ หัวข้อนี้ ผมรู้ว่าเรื่องนี้เป็นความจริง แต่ไม่มีใครที่ไหนเทศน์ว่าพระเจ้าทรงไล่เราให้พ้นจากความแข่งสาปแห่งความยากจน ดังนั้น ผมจึงไม่รู้ว่าจะเทศน์เรื่องนี้หรือไม่

เพราะรู้ว่าอาจารย์สวิฟต์เป็นคนของพระเจ้า เป็นเพนเทคอสตอลเก่าแก่ที่ขึ้นชื่อว่าเป็นอาจารย์สอนพระคัมภีร์คณะพระกิตติคุณสมบูรณที่โด่งดังมากที่สุดท่านหนึ่ง ผมพูดคุยกับท่านถึงข้อพระคัมภีร์เหล่านี้

“อาจารย์เอकिन คุณถูกที่เดียวล่ะ” ท่านกล่าว “คุณควรจะเทศนาเรื่องนั้นในทุกหนแห่งที่คุณไป พระเจ้าได้ทรงสัญญาที่จะทำให้เราทุกคนมั่งคั่ง”

จากนั้นท่านพูดต่อไปว่า “ผมจะบอกให้ว่าผมรู้ได้อย่างไร ผมได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในปี ค.ศ.1908 และในปี ค.ศ. 1911 ผมและภรรยาได้เดินทางไปเป็นมิชชันนารีที่ประเทศจีน (นั่นเป็นช่วงเวลาก่อนที่จะมีองค์การพระกิตติคุณสมบูรณหรือกลุ่มเพนเทคอส)

ผมเกิดและเติบโตในกรุงลอนดอน ต่อมาได้อพยพไปอยู่ที่ประเทศแคนาดา จากนั้นย้ายมาที่สหรัฐฯ ดังนั้น ผมจึงยังมีการติดต่อกับทางประเทศอังกฤษบ้างโดยกลุ่มพันธกิจกลุ่มหนึ่ง

“แต่ทุกครั้งที่ผมจะไปอธิษฐานนั้น --- ผมมีสถานที่แห่งหนึ่งที่ผมจะไปเพื่ออธิษฐานเรื่องส่วนตัวของผม --- พระวิญาณของพระเจ้าได้ทรงทำงานในจิตใจของผม และบอกผมว่า ‘จงยืนเฝ้าออก ถ้าคนเหล่านั้นรู้ว่าเจ้าเชื่อในเรื่องการพูดภาษาแปลก ๆ แล้ว พวกเขาจะไม่ให้การช่วยเหลือสนับสนุนเจ้า เพราะพวกเขาไม่เชื่อว่าการพูดภาษาแปลก ๆ เป็นเครื่องหมายของการรับบัพติศมาในพระวิญาณบริสุทธิ์ เจ้าเก็บเงียบไว้ซึ่งเกือบจะเปรียบเสมือนกับการรับเงินอย่างหลอกลวง เจ้าไม่สามารถเทศน์ตามที่พระคัมภีร์สอนไว้ การสอนโดยการปิดบังพวกที่ให้การสนับสนุนเจ้าอาจทำให้คนจำนวนหนึ่งหันมาเชื่อได้ แต่ถ้าเจ้าเทศน์ตามความเป็นจริง นั่นก็จะเป็นจุดจบ แต่เราต้องการให้เจ้าเทศน์ตามความจริงทั้งหมด’ ”

“พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์จะต้องทำอะไร?” ในที่สุดอาจารย์สวิตต์ถามพระเจ้า

“ถ้าข้าพระองค์เทศน์เช่นนั้น ข้าพระองค์ ภรรยาและลูกๆ ก็จะไม่ได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนในช่วงที่อยู่ประเทศจีน มันคงจะลำบากพอควรในการอยู่ที่สหรัฐอเมริกา โดยไม่ได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนใด ๆ ในปี ค.ศ. 1912 นี้ แต่ก็ยังคงน้อยกว่าความลำบากที่จะต้องเผชิญในประเทศจีน ข้าพระองค์จะทำอะไร?”

พระเจ้าตรัสตอบเขาว่า “เราต้องการให้เจ้าคืนศรัทธาอันแท้จริงให้กับพวกเขา มันเป็นการไม่ถูกต้องที่เจ้าจะช่วงชิงเอามันมาจากพวกเขา (และมันก็ไม่ถูกต้องจริง ๆ) เจ้าจงไปที่อื่นและเริ่มงานใหม่”

“พระองค์เจ้าข้า เริ่มงานใหม่ในประเทศจีนในปี ค.ศ. 1912 โดยปราศจากผู้ใดให้การสนับสนุนเช่นนั้นหรือ?”

“นั่นเป็นสิ่งที่เราต้องการให้เจ้าทำ”

“พระองค์เจ้าข้า เราคงทำไม่ได้แน่”

“เจ้าไม่รู้หรือว่าเราได้สัญญาที่จะทำให้เจ้ามั่งคั่ง?”

อาจารย์สวิตต์ตอบพระเจ้าว่า “ถ้าพระองค์ได้สัญญาไว้ ข้าพระองค์ไม่รู้เลย แต่ข้าพระองค์จะยืนยันอย่างแน่นอน หากได้รู้ถึงพระสัญญาของพระองค์”

และแล้วพระวิญาณของพระเจาก็ทรงถามว่า “เจ้าเคยอ่านกาลาเทีย 3:13,14 หรือเปล่าที่บอกว่าพระคริสต์ได้ทรงไถ่เจ้าให้พ้นจากคำแช่งสาปแห่งธรรมบัญญัติโดยการที่พระองค์ทรงยอมถูกแช่งสาปเพื่อเจ้า เพื่อที่ว่าพระพรของอับราฮัมจะได้มาถึงคนต่างชาติ

ทั้งหลาย นั่นก็คือมาถึงตัวเจ้า สิ่งแรกที่เราสัญญากับอับราฮัมคือเราจะทำให้เขามั่งคั่ง”

ขณะที่อาจารย์สวิฟต์เล่าเรื่องนี้ ท่านพูดกับผมว่า “จากนั้นทุกอย่างก็เริ่มกระจ่างกับผม ผมหยิบพระคัมภีร์มาอ่าน และแน่นอนทีเดียว มันอยู่ตรงนั้นเอง! ผมได้ยืนเฝ้าลาออกและย้ายไปอีกที่หนึ่งและเริ่มต้นงานใหม่ ในช่วงหกเดือนแรกเป็นช่วงที่ลำบากทีเดียว”

อย่าคิดว่าจะไม่มีการทดลองเกิดขึ้น แค่เพียงเพราะว่าเราทำงานและเพียรกับการทดลอง ซึ่งดูเหมือนว่างานนั้นจะไม่ได้ผล นั่นไม่ได้หมายความว่าพระสัญญาไม่เป็นจริง พระเจ้าไม่ได้ทรงตอบคำอธิษฐานทุกคืนวันเสาร์ หรือทุกสิ้นเดือน แต่ผมอยากบอกคุณว่าพระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานไม่ช้าก็เร็ว อีกไม่ช้าไม่นานวันที่ได้รับก็จะมาถึง!

คนจำนวนมากคิดว่าพวกเขารอดตัวจากบาปที่ท่าลงไป เนื่องจากพวกเขาพ้นมาได้หนึ่งสัปดาห์และไม่ได้รับการพิพากษาลงโทษจากพระเจ้าแต่อย่างใด เขายูมา 2 สัปดาห์ โดยที่ยังไม่ได้รับการพิพากษาลงโทษแต่อย่างใด พวกเขาทำบาปต่อไปอีกเป็นเดือนหรือกว่านั้นโดยที่ไม่ได้รับโทษ เขาก็เริ่มรู้สึกปลอดภัยและดีขึ้นเล็กน้อย พวกเขาบอกว่า “ดูราวกับว่าฉันรอดตัวมาได้” แต่ผมอยากบอกท่านว่า การพิพากษาลงโทษจะมาถึงไม่ช้าก็เร็ว

อาจารย์สวิฟต์บอกกับผมว่า “ช่วงหกเดือนแรกในปีนั้น ดูเหมือนว่าผม, ภรรยา และลูกเล็กสองคนของเรากำลังจะอดตายกันอยู่ที่ประเทศจีน เราถูกตัดออกจากการช่วยเหลือสนับสนุนของทางประเทศอังกฤษ และไม่มีใครจากสหรัฐอเมริกาช่วยเหลือเรา แล้วเราทำอะไร?”

“ผมก็อยู่เฉยๆ อย่างสงบ ไม่ขมขื่น และเยียบ --- ผมไม่ได้อธิษฐานมากนัก ผมเพียงแต่เตือนพระเจ้าในสิ่งที่พระวณะของพระองค์ได้กล่าวไว้ ผมรู้ว่าพระองค์จะทรงทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้”

“เมื่อปีนั้นสิ้นสุดลง ผมตรวจดูและพบว่าพระเจ้าทรงประทาน 3,750 ดอลลาร์สหรัฐให้กับผม”

ในปี ค.ศ.1912 การมีเงินจำนวน 3,750 ดอลลาร์เหมือนกับมี 15,000 ดอลลาร์หรือมากกว่านั้นในปัจจุบันนี้ อาจารย์สวิฟต์เคยได้รับ 1,236 ดอลลาร์ต่อปี แต่ปีนี้ท่านได้รับมากกว่าถึงสามเท่า พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะทำให้เขาเจริญมั่งคั่ง สรรเสริญพระเจ้าตลอดไปเป็นนิจ!

พี่น้องรู้ไหมว่าหากเราถวายเกียรติแด่พระเจ้าแล้ว พวกเราส่วนใหญ่ก็คงไม่ยากจน แต่เป็นเพราะเราไม่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า (ผมได้ให้ข้อพระคัมภีร์ที่จะพิสูจน์แล้ว)

บางคนพูดว่า “ใช่ แต่อาจารย์เอกิน ผม (ฉัน) กลัวเรื่องเงินทอง”

“ทำไมล่ะ?” ผมถามเขา

“พระคัมภีร์บอกว่าเงินทองเป็นรากฐานแห่งความชั่วทั้งมวล....”

พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเช่นนั้นเลย พระคัมภีร์บอกว่า “ด้วยว่าการรักเงินทองนั้น เป็นมูลรากแห่งความชั่วทั้งมวล” (1 ทิโมธี 6:10) คุณอาจจะอายต่อบาปนั้นและไม่มีเงินสักสิ่งเดียว ไม่ใช่สิ่งผิดที่จะมีเงิน แต่ผิดที่เป็นทาสของเงิน

ถ้าเงินกลายเป็นนายของคนหนึ่ง นั่นเป็นสิ่งที่ผิด คนหนึ่งสามารถรักเงินมากจนกระทั่งเขาจะหยิบฉวยมันทุกหนแห่งที่เขาไปและทุกวิถีทางที่เขาสามารถทำได้ ถ้าคุณตัดมือของเขาออก เขาก็จะหยิบเงินด้วยนิ้วเท้าแทน ถ้าคุณตัดนิ้วเท้าของเขาออก เขาก็จะหยิบเงินด้วยฟัน ถ้าคุณถอนฟันเขาออก เขาก็จะหยิบด้วยเหงือก ถ้าความรักเงินนั้นอยู่ในตัวเขา เขาก็จะให้ได้มันมา ด้วยมันเป็นนายของเขา

พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า เงินและทองเป็นของพระเจ้า (ฮักกัย 2:8) พระคัมภีร์กล่าวอีกว่าสัตว์เลี้ยงบนภูเขาดั้งพันยอแดเป็นของพระองค์ (สดุดี 50:10) ทำไมพระเจ้าจึงทรงนำเอาสิ่งเหล่านี้มาไว้ที่นี่? แน่นอนพระองค์ไม่ได้ทรงนำเอามันมาไว้บนโลกนี้สำหรับมารและสมุนของมัน ถ้าพระองค์ทำเช่นนั้น พระองค์ก็รักลูกหลานของมารมากกว่ารักลูกของพระองค์

นั่นคงเปรียบได้กับผู้ชายบางคนที่ปล่อยให้ลูกของตนหัวโชนและไม่ยอมจ่ายค่าเช่าบ้าน แต่ขณะเดียวกันก็ข้ามถนนไปจ่ายค่าเช่าบ้านให้กับผู้หญิงอื่นและเลี้ยงดูลูกของผู้หญิงนั้น พระเจ้าไม่ได้ทรงรักมารมากกว่าที่พระองค์ทรงรักเรา ถูกไหม?

บางคนพูดว่า “อาจารย์ ผม(ฉัน) เดาว่า ผม(ฉัน)เป็นโยบอีกคนหนึ่ง”

คุณหมายความว่าอะไรที่ว่าคุณเป็นโยบอีกคนหนึ่ง? สรรเสริญพระเจ้า ถ้าคุณเป็นโยบของพระเจ้า คุณจะได้รับการรักษาเพราะโยบได้รับการรักษาให้หาย

บางคนคิดว่า “โอ โยบชายแก่ผู้นำสงสาร เขาต้องประสบกับความเจ็บป่วย ความทรมาน และความทุกข์ยาก”

เพราะเหตุใด เรื่องราวในหนังสือโยบเกิดขึ้นในช่วงเวลา 9 เดือน โยบป่วยอีกครั้งหรือไม่ เราไม่รู้ พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวไว้ และถ้าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับโยบอีก พระคัมภีร์คงจะบันทึกไว้แล้ว

พระเจ้าทรงรักษาร่างกายของโยบให้หาย! พระองค์ทรงประทานบุตรอีก 10 คนให้เขา พระเจ้าทรงประทานให้มากกว่าที่เขาเคยมีมาก่อน โยบมี อูฐ แกะ วัว ลา มากขึ้นสองเท่า โยบมีชีวิตอยู่อีก 140 ปี เขามีชีวิตอยู่เห็นลูกหลานถึงสี่ชั่วอายุคน พระสิริจึงมี

แต่พระเจ้า นั่นเป็นวิธีที่พระเจ้าทรงกระทำการ ถ้าความมั่งคั่งร่ำรวยเป็นสิ่งผิด เช่นนั้นแล้ว พระเจ้าก็ทรงกระทำผิดหากพระองค์ทำเช่นนั้น

สุภาษิต 19:17

17 บุคคลที่เอ็นดูคนยากจนก็ให้พระเจ้าทรงยืม

และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่การกระทำของเขา

ในสังคมมักจะมีบางคนที่ไม่ดี พระเจ้าทรงอวยพรและทำให้เรามั่งคั่งร่ำรวย และพระองค์ทรงไม่ต้องการให้เราตระหนี่ แต่ทรงต้องการให้เราช่วยผู้อื่น ดังนั้น พระเจ้าตรัสว่า “บุคคลที่เอ็นดูคนยากจนก็ให้พระเจ้าทรงยืม” ถ้าพระเจ้าทรงเสด็จมาหาท่านวันนี้ และตรัสว่า

“เราต้องการ 100 ดอลลาร์” คุณจะให้พระองค์ยืมหรือไม่? หรือถ้ามีคนหนึ่งในบรรดาพี่น้องคริสเตียนมาหาคุณและขอยืม 100 ดอลลาร์ คุณจะให้เขายืมไหมถ้าคุณสามารถให้ได้?

“บุคคลที่เอ็นดูคนยากจนก็ให้พระเจ้าทรงยืม” เป็นสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ และพระเจ้าตรัสว่า “เราจะตอบแทนแก่เขา” ผมเชื่อว่าพระองค์จะทรงกระทำเช่นนั้น คุณเชื่อเช่นนั้นไหม? ผมไม่เชื่อว่าพระองค์ทรงโกหกในเรื่องนี้

หากพระองค์จะทรงตอบแทนอย่างไรนั้น? ผมไม่รู้ แต่ผมคิดว่าเราสามารถพอทราบได้จาก ลูกา 5:4-7 เมื่อครั้งพระคริสต์ทรงยืมเรือของซีโมนเปโตร พระองค์ทรงตอบแทนเปโตรด้วยการให้ปลาเต็มสองลำเรือ สิ่งหนึ่งที่เรารู้ คือไม่มีคำว่า “ตระหนี่” สำหรับพระเจ้าของเรา !

ผมต้องการให้ผู้คนรู้ว่าผมอยู่ฝ่ายพระเจ้า ผมอยู่ฝ่ายพระพร ผมจะใช้ประโยชน์ในสิ่งที่เป็นของผมในพระคริสต์ และผมต้องการให้คุณยืนหยัดรับพระพรนี้ เพราะเดี๋ยวนี้คุณรู้แล้วว่าพระพรคืออะไร ฮาเลลูยา !

บทที่ 2
การไล่ให้พ้นจากคำสาปแช่ง
แห่งความเจ็บป่วย

“พระคริสต์ทรงไล่เราให้พ้นความแช่งสาปแห่งธรรมบัญญัติ
โดยการที่พระองค์ทรงยอมถูกแช่งสาปเพื่อเรา....”

--กาลาเทีย 3:13

เฉลยธรรมบัญญัติ 28:15-22, 27-29, 35, 58-61

15 แต่ถ้าท่านไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และไม่ระวังที่จะกระทำตามพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ และพระราชกำหนดกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ แล้วคำสาปแช่งเหล่านี้จะตามมาทันท่าน

16 ท่านทั้งหลายจะรับคำสาปแช่งในเมือง ท่านทั้งหลายจะรับคำสาปแช่งในทุกนา

17 กระเจาของท่านและรางนวดแป้งของท่านจะรับคำสาปแช่ง

18 พันธุ์ของตัวท่านเองจะรับคำสาปแช่ง ผลแห่งพื้นดินของท่าน ฝูงวัวของท่านที่เพิ่มขึ้น ฝูงแกะของท่านที่เพิ่มจะรับคำสาปแช่ง

19 ท่านจะรับคำสาปแช่งเมื่อท่านเข้ามา และท่านจะรับคำสาปแช่งเมื่อท่านออกไป

20 พระเจ้าจะทรงบันดาลให้คำสาปแช่ง ความวุ่นวาย และการลบล้างมีขึ้น แก่กิจการที่ท่านกระทำจนท่านจะถูกทำลายและพินาศอย่างรวดเร็ว เนื่องด้วยความชั่วซึ่งท่านได้กระทำเพราะเจ้าได้ทอดทิ้งเราเสีย

21 พระเจ้าจะทรงบันดาลให้โรคร้ายติดพันท่าน จนพระองค์จะทรงเผาผลาญท่านให้สิ้นเสียจากแผ่นดิน ซึ่งท่านเข้าไปยึดครองนั้น

22 พระเจ้าจะทรงเผี่ยนตีท่านด้วยความชุกชุม และด้วยความไข้ ความอักเสบ ความร้อนอย่างรุนแรง ด้วยดาบ ด้วยพายุร้อนกล้า ด้วยราชัน และสิ่งเหล่านี้จะติดตามท่านไปจนท่านพินาศ

27 พระเจ้าจะทรงเผี่ยนตีท่านด้วยฝอยิปต์ ด้วยแผลร้าย ด้วยโรคลักปิดลักเปิด และด้วยโรคคัน ซึ่งจะรักษาไม่ได้

28 พระเจ้าจะทรงเผี่ยนตีท่านด้วยโรควิกลจริต โรคตาบอด และให้จิตใจยุ่งเหยิง

29 ท่านจะต้องคลำไปในเวลาเที่ยง เหมือนคนตาบอดคลำไปในความมืด และท่านจะไม่มีความสำเร็จในหนทางของท่าน ท่านจะถูกบีบคั้นและถูกปล้นอยู่เสมอ และจะไม่มีใครช่วยท่านได้เลย

35 พระเจ้าจะทรงเสียดทานด้วยผีร้ายที่หัวเข่า และที่ขาซึ่งท่านจะรักษาให้หายไม่ได้ เป็นตั้งแต่สันเท้าจนถึงกระหม่อมของท่าน

58 ถ้าท่านทั้งหลายไม่ระวังที่จะกระทำตามถ้อยคำของธรรมบัญญัติซึ่งเขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้ ที่จะให้ยาเกรงพระนามที่ทรงพระสิริและที่น่าสะพึงกลัวนี้ คือพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

59 แล้วพระเจ้าจะทรงนำมาสู่ท่านและลูกหลานของท่าน ซึ่งความทุกข์ใจอย่างผิดธรรมดา ความทุกข์ใจร้ายแรงและยาวนานและความเจ็บไข้ต่าง ๆ ที่ร้ายแรงและยาวนาน

60 และพระองค์จะทรงนำโรคทั้งหลายแห่งอียิปต์ ซึ่งท่านกลัวนั้นมาสู่ท่านอีก และมันจะติดพันท่านอยู่

61 โรคทุกอย่างและความทุกข์ใจทุกอย่าง ซึ่งมีได้ระบุไว้ในหนังสือนี้พระเจ้าจะทรงนำมายังท่าน จนกว่าท่านทั้งหลายจะถูกทำลาย

จากข้อพระคัมภีร์นี้ เราสามารถเห็นได้ว่าความเจ็บป่วยเป็นการแช่งสาปแห่งธรรมบัญญัติ โรคภัยอันน่าสะพึงกลัวมากมายได้ถูกระบุไว้ในที่นี้ ---- อันที่จริงแล้วตามข้อที่ 61 ความเจ็บไข้ทุกอย่างและโรคภัยทุกชนิดเป็นส่วนหนึ่งของการลงโทษจากการละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้า

ในงานแปลฉบับคิงส์เจมส์ถึงข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สามารถชักนำให้เราเชื่อว่าองค์พระเจ้าเองทรงนำเอาโรคภัยและความทุกข์ใจมาสู่ประชากรของพระองค์ เพราะบันทึกไว้ว่า “พระเจ้าจะทรงเสียดทาน” ดร.โรเบิร์ต ยัง ผู้แต่งหนังสือ *แนวทางสู่การตีความหมายพระคัมภีร์ (Hints to Bible Interpretation)* ได้ชี้ให้เห็นว่าในต้นฉบับภาษาฮีบรู คำกริยา (ทรงเสียดทาน) อยู่ในลักษณะของการอนุญาตให้เกิดขึ้นมากกว่าเป็นต้นเหตุให้เกิดขึ้น อันที่จริงแล้ว ควรจะแปลดังนี้ “พระเจ้าทรงอนุญาตให้ท่านถูกเสียดทาน...พระเจ้าทรงอนุญาตให้โรคระบาดเหล่านี้เกิดกับท่าน.....”

ในงานแปลฉบับคิงส์เจมส์ คำกริยาอื่นอีกมากมายที่ถูกแปลออกมาในลักษณะของการเป็นต้นเหตุให้เกิดขึ้น ยกตัวอย่างเช่น อิสยาห์ 45:7 “*เราบันดาลความสว่างและสร้างความมืด เราทำโชคและสร้างความชั่ว เราคือพระเจ้า ผู้กระทำสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น*” พระเจ้าทรงสร้างความชั่วหรือ? ไม่ใช่ เพราะถ้านั่นก็จะทำให้พระเจ้าเป็นมารตนหนึ่ง

พระเจ้าอาจจะทรงอนุญาตให้มีความชั่ว แต่พระองค์ไม่ได้ทรงสร้างความชั่ว

อาโมส 3:6 ในงานแปลฉบับคิงส์เจมส์ ได้บอกว่า "เขาจะเป่าเขาสัตว์ในเมือง และประชาชนไม่ตกใจกลัวอะไรหรือ จะมีความชั่วตกอยู่ในเมืองหนึ่งเมืองใดหรือ นอก จากว่าพระเจ้าทรงกระทำเอง" ถ้าพระเจ้าทรงกระทำความชั่วแล้ว พระองค์ก็ทรงไม่มี สิทธิอันใดที่จะพิพากษาบาปของมนุษย์ แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงกระทำความชั่ว พระองค์ เพียงแต่ทรงอนุญาตให้มีความชั่ว คำว่า "กระทำ" และ "อนุญาต" เป็นคำที่มีความ หมายแตกต่างกันมากทีเดียว

เมื่อครั้งที่กษัตริย์ซาอูลหลงผิดไป 1 ซามูเอล 16:14 บันทึกไว้ว่า "ฝ่าย พระวิญญาณของพระเจาก็พรางจากซาอูล และวิญญาณชั่วจากพระเจาก็ทรงมาซาอูล"

สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ ความบาปของซาอูลทำลายความสัมพันธ์ที่เขามีกับพระเจ้า พระเจ้าทรงอนุญาตให้วิญญาณชั่วจากมารมาระรานเขา

ในต้นฉบับภาษาฮีบรู ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ล้วนปรากฏให้เห็นในลักษณะของ การอนุญาตให้เกิดขึ้น แต่เป็นเพราะภาษาอังกฤษไม่มีรูปกาลที่เป็นลักษณะของ การอนุญาตให้เกิดขึ้น จึงได้แปลคำกริยานี้ออกมาในลักษณะของการเป็นต้นเหตุ ให้เกิดขึ้น

ไม่ใช่เช่นนั้น พระเจ้าไม่ได้ทรงส่งโรคภัยและความเจ็บป่วยมาสู่ประชากรของ พระองค์ดังที่ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ดูเหมือนจะบ่งชี้ พระวณะของพระเจ้าไม่ได้สอนว่า สิ่งเหล่านี้มาจากพระเจ้าโดยตรง

เมื่อประชากรของพระเจ้าละเมิดพระบัญชาของพระองค์ พวกเขา ก็ไม่ได้อยู่ ภายใต้การคุ้มครองของพระองค์อีกต่อไป สิ่งที่พระองค์ทำได้ก็คืออนุญาตให้มารนำ ความทุกข์ทรมานเหล่านั้นมาสู่พวกเขา ความบาปและการกระทำผิดของพวกเขา นำมา ซึ่งโรคภัยอันน่ากลัว

เฉลยธรรมบัญญัติบทที่ 28 ระบุโรคภัยหลายอย่างอันเกิดจากการละเมิด ธรรมบัญญัติ โรคเหล่านั้นได้แก่ โรคร้าย ความชุกชุม (วัณโรค) เป็นไข้ (รวมถึงไข้ชนิด ต่าง ๆ เช่น ไข้รากสาดใหญ่ ไข้ดีด้าสีแดง ไข้รากสาดน้อย ไข้ทรพิษ และไข้พองต่างๆ) ความอึกเสบ ความร้อนอย่างรุนแรง ฝีอีลิปต์ แผลร้าย (รวมโรคผิวหนังทั้งสิ้น) โรคคัน โรควิกลจริต และโรคตาบอด

จากข้อ 60 เรายังสามารถเพิ่มชื่อโรคต่าง ๆ เข้าไปอีก "โรคทั้งหลายแห่ง อียิปต์ซึ่งท่านกลัว" และในข้อ 61 รวมโรคทุกอย่างไว้ "โรคทุกอย่างและความทุกข์ใจทุก อย่าง ซึ่งมีได้ระบุไว้ในหนังสือนี้"

การไล่ให้พ้นจากคำแข่งسابแห่งความเจ็บป่วย

จากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ เราสามารถสรุปได้ว่า ความเจ็บป่วยและโรคภัยเป็นส่วนหนึ่งของคำแข่งسابแห่งธรรมบัญญัติ และโรคภัยเหล่านี้ น่าจะมาสู่เรา แต่สรรเสริญพระเจ้า “พระคริสต์ทรงไล่เราให้พ้นความแข่งسابแห่งธรรมบัญญัติ” (กาลาเทีย 3:13)

ความเจ็บป่วย: พระพรหรือการแข่งساب

ความเจ็บป่วยเป็นพระพรหรือการแข่งساب? พระวจนะของพระเจ้าแสดงให้รู้ว่าความเจ็บป่วยเป็นการแข่งساب บางคนอยากให้คุณเชื่อว่าพระเจ้าทรง “อวยพร” ลูกของพระองค์ด้วยความเจ็บป่วยและโรคภัยต่าง ๆ (ถ้าพระองค์ทรงกระทำเช่นนั้น ผมอยากให้คุณได้รับ “พระพร” นั้นแทน) แต่ทว่าตามพระวจนะของพระเจ้า ความเจ็บป่วยเป็นการแข่งساب การมีสุขภาพดีเป็นพระพร !

โรคภัยทำให้หมดความสุข ความเจ็บป่วยนำมาซึ่งความเจ็บปวดและทุกข์ทรมาน ทำให้คนในครอบครัวและเพื่อน ๆ ที่ต้องมาคอยดูแลผู้ที่ตนรักที่เจ็บป่วยกลายเป็นทาส โรคภัยและความเจ็บป่วยเป็นศัตรูของมนุษยชาติ

ความเจ็บป่วยเป็นเสมือนโจรที่มาปล้นชิง ความเจ็บป่วยลักชิงสุขภาพที่ดี ความสวยงาม และความชื่นชมยินดีไปจากมารดาวิธสาว ลักชิงภรรยาไปจากสามี คร่าบุตรไปจากมารดา เนื่องจากมารดาไม่สามารถทำหน้าที่ภรรยาและมารดาได้ต่อไป

ชายหนุ่มหลายคนได้ถูกโรคภัยคุกคามเมื่อยังอยู่ในวัยฉกรรจ์ โรคภัยทำให้พวกเขาเกิดความกระวนกระวาย ความกลัว ทำให้ความเชื่อของเขาถูกบั่นทอนลง

ความเจ็บป่วยและโรคภัยลักชิงเอาความสุข สุขภาพพลานามัย และเงินทองของผู้คนที่จำต้องเอาไว้อาศัยสำหรับสิ่งอื่น

ความเจ็บป่วย: เป็นน้ำพระทัยพระเจ้าหรือไม่?

ความเจ็บป่วยและโรคภัยไม่ใช่ น้ำพระทัยพระเจ้าสำหรับประชากรของพระองค์ พระองค์ไม่ต้องการให้คำแข่งسابมาสู่ลูกของพระองค์เพราะการไม่เชื่อฟังของพวกเข พระองค์ทรงต้องการอวยพรพวกเขาให้มีสุขภาพดี

“แน่นอน” บางคนพูดกับผม “ฉันเชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงรักษาของชาวอิสราเอลภายใต้พันธสัญญาเดิม และพระองค์ต้องการให้ลูกหลานชาวอิสราเอลมีสุขภาพดี แต่พวกเราไม่ได้มีชีวิตอยู่ภายใต้พันธสัญญานั้น”

นั่นถูกต้อง แต่ถ้านิพันธสัญญาเดิมมีการรักษาโรค และในพันธสัญญาใหม่ไม่มี ผมสงสัยว่าพันธสัญญาใหม่จะดีเท่ากับพันธสัญญาเดิมหรือไม่ ? ขอคุณพระเจ้าพระคัมภีร์ได้บอกไว้ว่า พันธสัญญาใหม่นั้นดีกว่าเสียอีก

ฮีบรู 8:6

6 แต่พระคริสต์ทรงปฏิบัติพันธกิจอันประเสริฐกว่าของบรูทิตเหล่านั้น อย่างกับพันธสัญญาซึ่งพระเจ้าทรงเป็นผู้กลางนั้นก็ประเสริฐกว่าพันธสัญญาเดิม เพราะว่าได้ทรงตั้งขึ้นโดยพระสัญญาทั้งหลายอันประเสริฐกว่าเก่า

ขอให้ระลึกว่าข้อพระคัมภีร์หลักของเรานั้นมาจากพันธสัญญาใหม่ “พระคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นคำแช่งสาปแห่งธรรมบัญญัติ โดยการที่พระองค์ทรงยอมถูกแช่งสาปเพื่อเรา” (กาลาเทีย 3:13)

ไม่ใช่ น้ำพระทัยพระเจ้าที่เราเจ็บป่วย ในสมัยพระคัมภีร์ ไม่ใช่ น้ำพระทัยพระเจ้าที่ลูกหลานอิสราเอลป่วยไข้ พวกเขาเป็นเพียงผู้รับใช้พระเจ้า ปัจจุบันนี้ เราเป็นบุตรของพระเจ้า หากไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะให้แม้แต่ผู้รับใช้ของพระองค์เจ็บป่วย ดังนั้น ต้องไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าที่ลูกของพระองค์เจ็บป่วยเป็นแน่ ความเจ็บป่วยและโรคภัยไม่ได้มาจากความรัก พระเจ้าทรงเป็นความรัก

ในลูกาบทที่ 13 พระเยซูทรงสอนในธรรมศาลาแห่งหนึ่งในวันสะบาโต หญิงหลังโกงคนหนึ่งเข้ามาในธรรมศาลา เธอคงจะเป็นโรคไขข้ออักเสบหรือเป็นอะไรสักอย่างเกี่ยวกับโรคนี้ เพราะร่างกายของเธอยู่นาฬิกาข้อมือ พระเยซูทรงเรียกเธอเข้ามาหา และตรัสว่า “หญิงเอ๋ย ตัวเจ้าหายพ้นจากโรคของเจ้าแล้ว” (ข้อ 12)

เมื่อนายธรรมศาลาโกรธเพราะพระคริสต์ทรงรักษาหญิงผู้ป่วยให้หาย พระเยซูตรัสว่า “ฝ่ายผู้หญิงนี้เป็นเชื้อสายของอับราฮัม ซึ่งชาตานได้ผูกมัดไว้สิบแปดปีแล้ว ไม่ควรหรือที่จะให้เขาหลุดพ้นจากเครื่องจำจองอันนี้ในวันสะบาโต” (ข้อ 16) พระเยซูตรัสว่า ชาตานเป็นผู้ครอบงำหญิงผู้นี้ไว้

เมื่อเปโตรได้ไปเทศนาที่บ้านของโครเนลิอุส ท่านได้กล่าวว่า

กิจการ 10:38

38 คือเรื่องพระเยซูชาวนาซาเร็ธ ว่าพระเจ้าได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธิ์อำนาจอย่างไร และพระเยซูเสด็จไปกระทำคุณประโยชน์และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกมารเบียดเบียน เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์

ข้อพระคัมภีร์นี้ได้บอกอย่างชัดเจนว่าผู้ที่พระเยซูทรงรักษานั้นได้ถูกมารเบียดเบียนในทุกวันนี้ บางคนอยากให้คุณเชื่อว่าพระเจ้าทรงนำความเจ็บป่วยมาสู่ผู้คนเพื่อเป็นการอวยพรพวกเขา พวกเขาจะบอกคุณว่า “อยู่ให้ห่างจากงานประหลาดเหล่านี้ที่มี

การไล่ให้พ้นจากคำแช่งสาปแห่งความเจ็บป่วย

การอธิษฐานเพื่อคนเจ็บป่วยให้ได้รับการรักษาให้หาย นั้นเป็นสิ่งที่มาจากมาร”

ถ้าพวกเขาถูก พระเจ้ากับมารคงต้องมีการเปลี่ยนงานกันเมื่อไม่นานมานี้ เพราะเมื่อสองพันปีที่แล้ว ชาตานเบียดเบียนผู้คน แต่พระเยซูทรงรักษาคนเหล่านั้นให้หาย

พระคัมภีร์บอกเราว่า “พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมในเวลาวานนี้ และเวลาวันนี้ และต่อ ๆ ไปเป็นนิกาล” (ฮีบรู13:8) พระเยซูทรงไม่เคยเปลี่ยนแปลง จากช่วงเริ่มแรกจนถึงช่วงสุดท้ายของงานรับใช้สาธารณะชนของพระองค์ พระคริสต์ทรงต่อสู้กับชาตาน พระองค์ไม่ได้ทรงต่อสู้กับมนุษย์ แต่ต่อสู้กับมารที่อาศัยอยู่ในตัวมนุษย์

อย่าได้บอกกับใครเสียว่า ความเจ็บป่วยเป็นน้ำพระทัยพระเจ้าสำหรับเรา เพราะมันไม่ใช่เช่นนั้น น้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ทุกคนคือมนุษย์ได้รับการรักษาให้หายและมีสุขภาพดี ถ้าความเจ็บป่วยเป็นน้ำพระทัยพระเจ้าแล้ว ในสวรรค์คงเต็มไปด้วยความเจ็บป่วยและโรคภัย

จำไว้ว่า การดำเนินชีวิตในโลกนี้ของพระเยซูก็คือน้ำพระทัยพระเจ้าที่แสดงออกมาให้เห็น พระองค์เสด็จมาสำแดงองค์พระบิดาให้เราเห็น พระองค์ทรงเป็นพระวณะของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่พูดคุยกับเรา (ดูยอห์น 1:14; ฮีบรู1:1, 2) ถ้าท่านต้องการรู้ว่าพระเจ้าทรงคิดอย่างไรเกี่ยวกับความเจ็บป่วย ให้มองดูที่องค์พระเยซู พระองค์ทรงออกไปรักษาคนป่วยไข้ให้หาย !

อิสยาห์ 53:4, 5

4 แท้ที่เดียวท่านได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลาย และหอบความเจ็บปวดของเราไป กระนั้นเราทั้งหลายก็ยังถือว่าท่านถูกตี คือพระเจ้าทรงโอบตีและข่มใจ

5 แต่ท่านถูกบาดเจ็บเพราะความทรยศของเราทั้งหลาย ท่านพลกซ้ำเพราะความบาปผิดของเรา การตีสอนอันทำให้เราทั้งหลายสมบูรณ์นั้นตกแก่ท่าน ที่ท่านต้องพลกซ้ำนั้นก็ให้เราหายดี

มัทธิวอ้างอิงส่วนหนึ่งจากข้อพระคัมภีร์นี้

มัทธิว 8:17

17 ทั้งนี้เพื่อจะให้สำเร็จตามพระวณะ โดยอิสยาห์ผู้เผยพระวณะว่า ท่านได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลาย และหอบโรคของเราไป

มองย้อนไปดูที่กางเขน พระวิญญาณบริสุทธิ์เขียนในลักษณะที่เป็นอดีตในหนังสือเปโตร

1 เปโตร 2:24

24 พระองค์เองได้ทรงรับแบกบาปของเราไว้ในพระกายของพระองค์ที่ต้นไม้ นั่นเพื่อว่าเราทั้งหลายจะได้ตายจากบาปได้ และดำเนินชีวิตตามคลองธรรมด้วยบาดแผลของพระองค์ ท่านทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย

ผมอ่านบทความที่ ดร. จอห์น อเล็กซานเดอร์ โดว์ เขียนไว้ถึงการที่ท่านได้รับความกระจ่างในหัวข้อเกี่ยวกับการรักษาโรคของพระเจ้า **

ดร. โดว์เป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรแห่งหนึ่งในเมืองนิวยอร์ก ชานเมืองชิตนีย์ ประเทศออสเตรเลีย ในช่วงเวลาที่มีกาฬโรคระบาดที่นั่นเมื่อประมาณปี ค.ศ. 1875 ผู้คนล้มตายเหมือนแมลงวัน ดร. โดว์ทำการฝังศพสมาชิกในคริสตจักรของเขา 40 คนภายในเวลาไม่ถึง 1 เดือน ต่อมาเมื่ออีก 4 คนที่ตายและต้องฝังและมีคนอีกจำนวนมากที่ทุกข์ทรมานกับโรคนี้ โดยไม่สามารถรักษาได้

วันหนึ่งหลังจากเยี่ยมเยียนสมาชิกคริสตจักรหลายคนป่วย ดร. โดว์กลับบ้านและนั่งใช้เวลาศึกษาพระวจนะ แขนของเขาวางท้าวพาดบนโต๊ะ ศีรษะพาดอยู่บนแขนนั้น เขาร้องให้ต่อหน้าพระเจ้า

“ข้าแต่พระเจ้า ทุกคนจะตายกันหมดหรือ?” เขาร้องให้ “พระองค์จะทรงรับเอาทุกคนไปหรือ? กาฬโรคนี้มาจากไหน? พระองค์ทรงเป็นผู้ทำให้มันเกิดหรือ?” เขารู้สึกเศร้าใจเป็นอย่างมากเมื่อคิดถึงครอบครัวที่พราดจากกันด้วยโรคร้ายนี้ คิดถึงเด็ก ๆ ที่จะกลายเป็นเด็กกำพร้า

“ในทันใดนั้น ถ้อยคำที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจในหนังสือกิจการ 10:38 ก็กระจ่างชัดต่อหน้าผม แสดงให้เห็นว่าซาตานเป็นตัวทำลาย แต่พระคริสต์ทรงเป็นพระผู้ทรงรักษา” ดร. โดว์เขียนไว้ภายหลังจากนั้นหลายปี

“น้ำตาของผมเหือดแห้งไป” ดร. โดว์กล่าว “ใจของผมเข้มแข็งขึ้น ผมเห็นวิถีทางแห่งการรักษาให้หาย และประตูที่จะไปนั้นก็เปิดกว้างออก ดังนั้น ผมจึงพูดว่าพระเจ้า ขอทรงช่วยข้าพระองค์เดี๋ยวนี้ ให้ข้าพระองค์เทศนาพระวจนะกับคนรอบข้างที่กำลังจะตาย และบอกพวกเขาว่าซาตานยังคงเป็นตัวทำลาย และพระเยซูยังทรงเป็นผู้ทรงปลดปล่อยเรา เพราะพระองค์ยังคงเหมือนเดิมในทุกวันนี้”

เขาไม่ต้องรอนาน ภายในเวลาไม่กี่นาที มีชายหนุ่มสองคนโผล่เข้ามาในขณะที่เขากำลังศึกษาอยู่นั้น ชายหนุ่มทั้งคู่นี้ขอร้องอย่างแทบจะไม่หายใจว่า “อาจารย์มา

เดี๋ยวนี้เลย แมรีกำลังจะตาย" ดร. โดว์วิ่งตามหลังพวกเขาไปตามถนน ไม่ได้หยุดช้า แม้แต่จะหยิบหมวกขึ้นมาสวม เขารู้สึกโกรธที่ชาตานโคมตีสมาชิกคริสตจักรผู้ยังเยาว์ และไร้เดียงสา

ดร. โดว์เข้ามาในห้องของแมรี พบว่าแมรีกำลังสิ้นไปทั้งตัว หมอประจำตัวของเธอผู้ซึ่งหมดความสามารถที่จะทำการรักษากำลังจะจากไป คุณหมอหันมาพูดกับ ดร. โดว์ว่า "คุณครับ แผนการของพระเจ้านั้นลึกลับไม่ใช่หรือ"

ความกระจำที่ ดร. โดว์เพิ่งจะได้รับจากพระวณะพระเจ้าเมื่อสักครู่นี้ ยังคงร้อนกรุ่นในใจ "แผนการของพระเจ้า" เขาขุ่นเคือง "คุณกล่าวยังไงที่เรียกสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ว่าแผนการของพระเจ้า ไม่ใช่ นั่นเป็นงานของมารต่างหาก"

เขาทำทนายนายแพทย์ผู้ซึ่งเป็นสมาชิกคนหนึ่งของคริสตจักรของเขา "คุณสามารถอธิษฐานด้วยคำอธิษฐานจากความเชื่อเพื่อจะรักษาคณปวยได้ไหม"

นายแพทย์ผู้นั้นตอบว่า "คุณตื่นเต้นมากเกินไปแล้ว ทางที่ดีที่สุดควรจะพูดว่าขอให้เป็นไปตามน้ำพระทัยพระเจ้า" และเขาก็จากไป

"ตื่นเต้นหรือ คำนี้ยังไม่พอด้วยซ้ำเพราะผมเกือบจะบ้าคลั่งด้วยความโกรธ และเกลียดชังเจ้าตัวการที่ทำลายล้าง โรคภัย อันเป็นความต้องการของมาร" ดร. โดว์เขียนไว้

"ไม่ใช่อย่างนั้น" ผมอุทาน "ไม่ใช่ น้ำพระทัยพระเจ้าที่จะนำเอาความโหดร้าย เช่นนั้นมา และผมจะไม่พูดเด็ดขาดว่า 'ขอให้เป็นไปตามน้ำพระทัยพระเจ้า' กับงานของชาตาน งานซึ่งพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าเสด็จมาทำลาย และงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานทั้งหมด โอ้ พระวณะของพระเจ้าช่างครุกรุ่นในใจของผมเสียนี้กระไร"

ด้วยความไม่พอใจกับการโจมตีของชาตาน ดร. โดว์อธิษฐานด้วยคำอธิษฐานจากความเชื่อเพื่อแมรี หลายปีต่อมา เขาบอกว่าเขาอธิษฐานดังนี้

"พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงโปรดช่วย พระวิญญาณบริสุทธิ์ ขอทรงสอนข้าพระองค์อธิษฐานด้วย พระเยซู พระผู้ช่วยให้รอด พระผู้ทรงรักษาเพื่อน หนายของข้าพระองค์ต่อพระบิดาเจ้า ขอทรงทูลขอเพื่อข้าพระองค์ด้วย ขอทรงสดับฟังและทรงรักษาให้หาย พระผู้ทรงเป็นนิรันดร์ ขอทรงปลดปล่อยเด็กที่น่ารักของพระองค์ผู้นี้จากโรคร้ายและความตาย ข้าพระองค์ยึดมั่นในพระวณะ ข้าพระองค์ขออ้างพระสัญญาเดี๋ยวนี้ พระวณะนี้เป็นความจริง 'เราเป็นองค์พระเจ้าผู้ทรงรักษา' ดังนั้น ขอทรงรักษาเธอให้หายเดี๋ยวนี้ พระวณะที่ว่านี้เป็นความจริง 'เราเป็นพระเจ้า เราไม่เคยเปลี่ยนแปลง' พระเจ้าผู้ทรงไม่เปลี่ยนแปลง ขอทรงพิสูจน์พระองค์เองว่าเป็น

พระผู้ทรงรักษาเดี๋ยวนี้นี้ พระวจนจะเป็นความจริง ‘หมายสำคัญเหล่านี้จะติดตามผู้เชื่อในนามของเรา พวกเขาจะวางมือบนคนป่วยไข้ แล้วพวกเขาจะค่อย ๆ ได้รับการรักษาให้หาย’ และข้าพระองค์เชื่อ ข้าพระองค์วางมือในพระนามพระเยซูบนตัวเธอและอ้างพระสัญญาตอนนี้ พระวจนของพระองค์เป็นจริง ‘คำอธิษฐานจากความเชื่อสามารถรักษาคคนป่วย’ เชื่อวางใจในพระองค์เท่านั้น ผมร้องทูล พระเจ้ารักษาเธอเดี๋ยวนี้นี้ เพื่อพระนามของพระเยซูเอง เอเมน”

อาการสั้นของเด็กหญิงนั้นก็หยุดลงในทันทีทันใด และเธอกลับสติเสียจนกระทั่งมารดาของเธอเกรงว่าเธอได้ตายไปแล้ว “เธอไม่ได้ตาย” ดร. โดว์ยืนยันกับพวกเขาถึงชัยชนะ “ผมประจักษ์แล้วว่าพระคริสต์ทรงไถ่คนคำอธิษฐาน และอีกครั้งหนึ่งเช่นเดียวกับที่บ้านของเปโตรนานมาแล้ว พระองค์ทรงสัมผัสเธอและไข้ให้หาย”

หลังจากนั้นหลายนาที่ ดร. โดว์ปลุกแม่รี่ให้ตื่น เธอหันไปหามารดาและร้องว่า “คุณแม่คะ หนูรู้สึกสบายดีจังเลยคะ”

ดร. โดว์จำตอนที่พระเยซูทรงรักษาเด็กหญิงคนหนึ่งผู้ซึ่งพระองค์ทรงชุบให้ฟื้นขึ้นมาจากความตายในสมัยพระคัมภีร์ได้ จึงถามเด็กหญิงผู้นั้นว่า “หนูหิวหรือเปล่า?”

“หิวคะ” เธอตอบ “หนูหิวเหลือเกิน”

ดร. โดว์สั่งให้นางพยาบาลของแม่รี่เตรียมโกโก้ร้อน 1 ถ้วย และขนมปังกับเนยมาให้ เขาขอบคุณพระเจ้าอย่างเงียบ ๆ และเดินไปที่ห้องถัดไป ซึ่งพี่ชายและน้องสาวของแม่รี่กำลังนอนป่วยอยู่ด้วยโรคอย่างเดียวกัน หลังจากท้ออธิษฐานพวกเขาก็ได้รับการรักษาอย่างทันทีทันใดเช่นกัน

“เมื่อผมเดินออกไปจากบ้านหลังนั้นที่ซึ่งพระคริสต์ผู้ซึ่งเป็นพระผู้ทรงรักษาได้รับชัยชนะ” ดร. โดว์จำได้ว่า “ผมไม่สามารถทำอะไรได้นอกจากในใจของผมจะเปล่งเสียงเพลงแห่งชัยชนะดังสนั่นไปถึงสวรรค์ แต่กระนั้นผมก็รู้สึกประหลาดใจแม้แต่นิดเดียวในการกระทำอันประหลาดของผม ยิ่งกว่านั้นผมพบว่า **พระเจ้ายังทรงเหมือนเดิมในทุกวันนี้**”

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ดร. โดว์ช่วยฝูงแกะของเขาด้วยการสอนเรื่องการรักษาจากพระเจ้าและอธิษฐานให้พวกเขาได้รับการรักษาให้หาย เขาไม่สูญเสียสมาชิกสักคนหนึ่งให้กับโรคภัยอีกต่อไป

แต่น่าแปลกไหมที่นายแพทย์ผู้เป็นสมาชิกคริสตจักรของ ดร.โดว์จะทำการรักษาและให้ยากับผู้ป่วย แต่เมื่อสุดความสามารถในการช่วยเหลือด้วยวิธีทางการแพทย์ เขากลับเรียกสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นว่าเป็นน้ำพระทัยพระเจ้า

การไล่ให้พ้นจากคำแข่งสาปแห่งความเจ็บป่วย

ผมรู้สึกสงสัยที่ผู้คนจะรับประทานยาและทำทุกอย่างที่พวกเขาสามารถทำได้ เพื่อช่วยเขาให้หายป่วยได้ แต่ถ้าคุณแนะนำให้พวกเขาหาผู้อธิษฐานเพื่อให้ได้รับการรักษาให้หาย พวกเขาจะพูดว่า “อาจจะไม่ใช่ น้ำพระทัยพระเจ้าที่จะรักษาฉัน”

ทำไมพวกเขาจึงไม่สงสัยว่านั่นเป็นน้ำพระทัยพระเจ้าหรือเปล่าตั้งแต่เริ่มแรก? ถ้าหากไม่ใช่ น้ำพระทัยพระเจ้าที่จะให้เขาหายป่วยแล้ว พวกเขาไม่ควรรับประทานยาหรือรับการบำบัดรักษาใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะพวกเขาอาจไม่ได้ทำตามน้ำพระทัยพระเจ้าหากพยายามที่จะหายป่วย

ผมไม่ได้พยายามที่จะทำให้การรักษาของแพทย์ดูไม่น่าเชื่อถือ นายแพทย์ก็ต่อสู้กับมารตัวเดียวกันกับที่เรากำลังต่อสู้ ผมเพียงแต่ต้องการชี้ให้เห็นว่านี่เป็นการหาเหตุผลของมนุษย์และเป็นความคิดที่ผิด ซึ่งได้ทำให้ผู้คนหลายคนไม่ได้รับพระพรแห่งการรักษาให้หายและมีสุขภาพดี

ดร. ลีเลียน บี. เยโอแมนส์ เป็นอายุรกรรมและศัลยกรรมแพทย์เมื่อหลายปีก่อน ณ โรงพยาบาลใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในรัฐนิวยอร์ก เธอเริ่มรับประทานยาระงับประสาทที่ละน้อย เพื่อช่วยกล่อมประสาทและช่วยให้เธอหลับได้เมื่อเธอรู้สึกเหน็ดเหนื่อยจากการทำงานเกินกำลัง ต่อมาเธอได้ติดยานั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมอร์ฟิน เธอกลายเป็นคนติดยา ทุกวันเธอเสพยาวันนั้นจำนวนถึง 50 เท่าของจำนวนมอร์ฟินปกติที่โดยทั่วไปแล้วใช้กับชายวัยผู้ใหญ่และต้องใช้ร่วมกับยาชนิดอื่นด้วย

แม้ว่า ดร. เยโอแมนส์จะนำเอาวิธีการรักษาที่ขึ้นชื่อในสมัยนั้นทั้งหมดมาใช้ และต้องการเลิกเสพยาวันนั้นอย่างมากก็ตาม เธอกลับอาการแย่ลงกว่าเดิม นางพยาบาลผู้หนึ่งได้พรรณาสังเธอว่า “โครงกระดูกที่มีมารอาศัยอยู่ข้างใน” เพื่อน ๆ ของเธอคิดว่ากรณีของเธอนั้นหมดหวังแล้ว

ดร. เยโอแมนส์เคยรับเชื่อเมื่อตอนที่เธอยังสาวอยู่ แต่ก็หลงหายไป เมื่อเธอพบว่าเธอกำลังมุ่งไปสู่ประตูแห่งความตาย เธอทุ่มเวลาให้กับการอ่านพระคัมภีร์เล่มที่เธอละทิ้งมาเป็นเวลานานและหวนกลับมามีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ในปี ค.ศ. 1898 เธอได้รับการรักษาให้หายจากการติดยาอย่างรุนแรง ซึ่งเกือบจะคร่าชีวิตของเธอไป

หลังจากได้รับการรักษาแล้ว ดร. เยโอแมนส์เทศนาประกาศข่าวประเสริฐเป็นเวลา 40 กว่าปี เมื่อเธอและน้องสาวได้รับทรัพย์สินสมบัติเป็นมรดก เธอและน้องสาวได้ดัดแปลงบ้านหลังนั้นให้กลายเป็น “บ้านแห่งความเชื่อ” เพื่อนำคนที่แสวงหาการรักษาฝ่ายร่างกาย แต่เกินกำลังของยาจะรักษาได้แล้วมาอยู่ที่บ้านนี้

ดร. เยโอแมนส์เล่าว่า เกือบทุกคนที่เข้ามาอยู่ที่นี้ได้รับการรักษาให้หาย ทั้งนี้

โดยช่วยสร้างความเชื่อในใจ (วิญญาณ) ให้เพียงพอที่จะรับการรักษาจากพระเจ้า ในหนังสือเล่มหนึ่งที่เธอเขียนไว้ เธอยกตัวอย่างของการสร้างความเชื่อให้กับคนไข่นี้

วันหนึ่งมีสุภาพสตรีซึ่งป่วยเป็นวัณโรคในระยะสุดท้ายได้ถูกส่งตัวเข้ามาในบ้านแห่งความเชื่อ หมอหลายคนเลิกล้มความพยายามที่จะรักษาเธอ เนื่องจากเกินกว่ากำลังทางการแพทย์จะช่วยเหลือได้ เมื่อรพพยาบาลนำเธอเข้ามา ดร. เยโอแมนส์รู้ว่าเธอกำลังจะตาย ถ้าเวลานั้น ดร. เยโอแมนส์ยังเป็นแพทย์ผู้ให้การรักษายู่ คงจะสั่งให้ยาที่แรงขึ้นกับคนไข้นั้น

สุภาพสตรีผู้นั้นถูกนำขึ้นไปบนห้องชั้นบน และดร. เยโอแมนส์เริ่มต้นอ่านพระคัมภีร์ให้เธอฟัง โดยใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงในการอ่านข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาของพระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งอ่านจากเฉลยธรรมบัญญัติบทที่ 28 และกาลาเทีย 3:13

จากนั้น ดร.เยโอแมนส์สั่งสุภาพสตรีที่กำลังจะตายว่า ทุกครั้งที่ตื่นขึ้น ให้พูดซ้ำ ๆ กับตนเองดังนี้ “ตามที่ได้กล่าวไว้ในเฉลยธรรมบัญญัติ 28:22 วัณโรคเป็นคำแช่งสาปแห่งธรรมบัญญัติ แต่ตามที่ได้กล่าวไว้ในกาลาเทีย 3:13 พระคริสต์ทรงไถ่ฉันให้พ้นความแช่งสาปแห่งธรรมบัญญัติแล้ว ดังนั้น ฉันไม่เป็นวัณโรคอีกต่อไป”

เช้าวันต่อมา ดร. เยโอแมนส์ถามสุภาพสตรีท่านนั้นว่า เธอพูดซ้ำ ๆ ตามที่สั่งไว้หรือไม่ เธอตอบว่า ดูเหมือนว่าเธอจะพูดไป 10,000 ครั้งแล้ว แต่เธอไม่เข้าใจว่ามันหมายความว่าอะไร ดร. เยโอแมนส์อ่านพระคัมภีร์มากขึ้นและขอให้เธอพูดในสิ่งที่สั่งไว้ต่อไป

วันถัดไป ทุกอย่างยังคงเหมือนเดิม ในเช้าวันที่สาม สุภาพสตรีคนนั้นก็ยังไม่เข้าใจ ดร. เยโอแมนส์ยังไม่ได้อธิษฐานกับเธอเลย แม้ว่าเธอจะอยู่ในบ้านแห่งความเชื่อถึง 3 คืนแล้วก็ตาม (ผมคิดว่า บางครั้งเราอธิษฐานเพื่อผู้อื่นเร็วเกินไป เราควรจะสอนเขาให้รู้จักพระวาระพระเจ้าก่อน)

ในตอนบ่ายของวันที่สาม ดร. เยโอแมนส์และน้องสาวกำลังช่วยกันจัดเตรียมอาหารค่ำ ทันใดพวกเขาได้ยินเสียงตกใจจากข้างบน คนไข้นั้นใหม่วิ่งลงบันไดมา ร้องตะโกนอย่างสุดเสียงว่า “คุณหมอเยโอแมนส์ คุณหมอรู้ไหม พระคริสต์ทรงไถ่ฉัน และฉันไม่เป็นวัณโรคอีกต่อไปแล้ว มันหายไปแล้ว”

เห็นไหม ดร. เยโอแมนส์ตระหนักว่าวิธีการที่จะเข้าถึงจิตใจนั้นต้องผ่านความคิดเสียก่อน เธอรู้ว่าถ้าสุภาพสตรีคนนั้นพูดกับตัวเองเพียงพอว่า “ตามที่ได้กล่าวไว้ในเฉลยธรรมบัญญัติ 28:22 วัณโรคเป็นการแช่งสาปแห่งธรรมบัญญัติ แต่ตามที่

การไล่ให้พ้นจากคำแช่งสาปแห่งความเจ็บป่วย

กล่าวไว้ในกาลาเทีย 3:13 พระคริสต์ทรงไถ่ฉันให้พ้นความแช่งสาปแห่งธรรมบัญญัติ ฉะนั้น ฉันไม่เป็นวันโรครีกต่อไป” ความจริงนี้จะติดตรึงในจิตใจของเธอ

ผมขอท้าชวนให้ท่านใช้พระคัมภีร์ตอนนี้และไล่ชื่อโรคใด ๆ ที่ท่านหรือผู้ที่ท่านรัก เป็นอยู่และปรารถนาจะหาย เพราะในเฉลยธรรมบัญญัติ 28:61 โรคทุกอย่างเป็น คำแช่งสาปของธรรมบัญญัติ วิธีนี้ใช้สำหรับท่านได้เช่นกัน

ก่อนที่ ดร.เยโอแมนส์จะเสียชีวิต เธอตีพิมพ์หนังสือเล่มหนึ่งเกี่ยวกับเพลงสดุดี เพลงสรรเสริญ และเพลงฝ่ายวิญญาณ มีชื่อว่า *ทองคำของไอเฟอร์* ซึ่งเป็นเพลงสดุดี เพลงสรรเสริญ และเพลงฝ่ายวิญญาณ (โคโลสี 3:16) ที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรง ประทานให้กับน้องสาวของเธอ

ดร. เยโอแมนส์บอกว่า เมื่อเธอและน้องสาวอธิษฐาน น้องสาวจะร้องเพลง หรือเพลงสดุดีด้วยภาษาแปลก ๆ และจากนั้นก็ร้องเพลงออกมาเป็นคำแปล บางครั้ง เธอจะร้องเพลงออกมาเป็นคำเผยพระวจนะ ดร. เยโอแมนส์จดบันทึกไว้เป็นหนังสือ เล่มนี้ เพลงฝ่ายวิญญาณเพลงหนึ่งที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงให้กับน้องสาวของ ดร.เยโอแมนส์ มาจากกาลาเทีย 3:13

พระคริสต์ทรงไถ่ข้าให้พ้นจากคำแช่งสาปแห่งธรรมบัญญัติ
 โดยการที่พระองค์ทรงถูกแขวนบนต้นไม้ที่น่าอาย
 และสิ่งที่เลวร้ายทั้งปวงนั้นอยู่ในคำแช่งสาปทั้งสิ้น
 และพระเยซูทรงปลดปล่อยข้าให้เป็นไท
 ไม่อยู่ภายใต้การแช่งสาปอีกต่อไป ไม่อยู่ภายใต้การแช่งสาปอีกต่อไป
 พระเยซูทรงปลดปล่อยให้ข้าเป็นไท
 จากการป่วยไข้ ข้ามีสุขภาพดี
 จากความยากจน ข้ามั่งคั่งร่ำรวย
 ตั้งแต่พระเยซูทรงไถ่ข้า

บทที่ 3

การไถ่ให้พ้นจาก

คำแช่งสาปแห่งความตายฝ่ายวิญญาณ

พระคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นความแช่งสาปแห่งธรรมบัญญัติ โดยการที่พระองค์ทรงยอมถูกแช่งสาปเพื่อเรา (เพราะพระคัมภีร์เขียนไว้ว่าทุกคนที่ต้องถูกแขวนไว้บนต้นไม้ต้องถูกสาปแช่ง) เพื่อพระพรทางอับราฮัมจะได้มาถึงคนต่างชาติทั้งหลาย เพราะพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะได้รับพระวิญญาณตามพระสัญญาโดยความเชื่อ

--- กาลาเทีย 3:13,14

คำแช่งสาปประการแรกที่พระเจ้าตรัสว่าจะมาถึงมนุษย์หากฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระองค์ปรากฏในปฐมกาล 2:17 ซึ่งพระเจ้าได้ตรัสกับอาดัมว่า “ในวันใดที่เจ้าขึ้นกินเจ้าจะต้องตายแน่”

อาดัมและเอวาได้รับอนุญาตให้ทานผลไม้จากต้นไม้ทุกต้นในสวนเอเดน เว้นแต่ต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่ว ถ้าพวกเขาไม่เชื่อฟังพระเจ้า คำแช่งสาปแห่งความตายฝ่ายวิญญาณจะมาถึงพวกเขา ปฐมกาล 3:22-24 บอกให้เราทราบว่ามนุษย์ไม่เชื่อฟังพระเจ้า พวกเขาจึงถูกขับไล่ออกไปจากสวนเอเดนและไม่สามารถทานผลไม้จากต้นไม้แห่งชีวิตได้อีกต่อไป เขากลายเป็นทาสของความบาปและความตาย

ความตายเป็นเรื่องลึกลับสำหรับมนุษย์เสมอมา ความตายไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของ การทรงสร้างและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการดั้งเดิมของพระเจ้า พระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า ความตายฝ่ายร่างกายเป็นศัตรูตัวหนึ่งของพระเจ้าและมนุษย์ 1 โครินธ์ 15:26 บอกให้เราทราบว่า ความตายฝ่ายร่างกายเป็นศัตรูตัวสุดท้ายที่จะถูกทำลายลงให้อยู่ใต้พระบาทของพระเจ้า

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่เราจะเข้าใจความตาย เราต้องเข้าใจว่ามนุษย์ไม่ใช่สภาวะส่วนที่เป็นร่างกาย มนุษย์เป็นวิญญาณผู้ซึ่งมีจิตใจและอาศัยอยู่ในร่างกาย (1 เธสะโลนิกา 5:23)

พระเยซูตรัสกับนิโคเดมัสว่า “ท่านต้องบังเกิดใหม่”

นิโคเดมัสคิดเองตามธรรมชาติ เมื่อเขาถามว่า “คนชราแล้วจะบังเกิดใหม่ได้อย่างไรได้ จะเข้าในครรภ์มารดาครั้งที่สองและบังเกิดใหม่ได้หรือ”

พระเยซูทรงอธิบายว่า “ซึ่งบังเกิดจากเนื้อหนึ่งก็เป็นเนื้อหนึ่ง และซึ่งบังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นวิญญาณ” (ยอห์น 3:4, 6)

การบังเกิดใหม่คือการเกิดอีกครั้งหนึ่งของวิญญาณมนุษย์

การไล่ให้พ้นจากคำแช่งสาปแห่งความตายฝ่ายวิญญาณ

ตัวจริงของมนุษย์คือวิญญาณ วิญญาณกระทำการผ่านจิตใจ อันได้แก่สติปัญญา ไหวพริบและความประสงค์ และจิตใจก็กระทำการผ่านร่างกาย

ตัวคนที่แท้จริงของท่าน (วิญญาณของท่าน) และจิตใจของท่านอาศัยอยู่ในร่างกาย เมื่อร่างกายของท่านตายไป วิญญาณและจิตใจของท่านจะทิ้งร่างกายนี้ไปอยู่บ้านนิรันดร์ของท่าน

ในลูกาบทที่ 16 พระคริสต์ทรงยกประสบการณ์ของเศรษฐีกับลาซารัส

ลูกา 16:19-24

19 ยังมีเศรษฐีคนหนึ่งนุ่งห่มผ้าสีม่วงและผ้าปานเนื้อดี รับประทานอาหารอย่างประณีตทุกวัน

20 และมีคนขอทานคนหนึ่งชื่อลาซารัส เป็นแผลทั้งตัว นอนอยู่ที่ประตูรั้วบ้านของเศรษฐี

21 และเขาใคร่จะกินเศษอาหารที่ตกจากโต๊ะของเศรษฐีนั้น แม้สุนัขจะมาเลียแผลของเขา

22 อยู่มาคนขอทานนั้นตาย และเหล่าทูตสวรรค์ได้นำเขาไปไว้ที่อกของอับราฮัม [สังเกตว่าทูตสวรรค์ได้นำเขาไป ไม่ใช่ร่างกาย แต่เขาคือ - วิญญาณและจิตใจ] ฝ่ายเศรษฐีนั้นก็ตายด้วย และเขาก็ฝังไว้

23 แล้วเมื่ออยู่ในแดนมรณาเป็นทุกข์ทรมานยิ่งนัก เศรษฐีนั้นจึงแหงนดูเห็นอับราฮัมอยู่แต่ไกล และลาซารัสอยู่ที่อกของท่าน

24 เศรษฐีจึงร้องว่า “อับราฮัมบิดาเจ้าข้า ขอเอ็นดูข้าพเจ้าเถิด ขอใช้ลาซารัสมา เพื่อจะเอาปลายนิ้วจุ่มน้ำมาแตะลิ้นของข้าพเจ้าให้เย็น ด้วยว่าข้าพเจ้าตรำทุกข์ทรมานอยู่ในเปลวไฟนี้”

ทั้งลาซารัสและเศรษฐียังคงมีสติอยู่ มนุษย์เราไม่ได้ตายไปอย่างถาวรดังเช่นที่บางคนอยากทำให้ท่านเชื่อเช่นนั้นและเรื่องเกี่ยวกับ “การกลับไปของจิตใจ” ก็ไม่มีเช่นกัน

ในพระคัมภีร์ได้กล่าวถึงความตายหลายประเภทด้วยกัน แต่มีความตายสามประเภทที่เราจำต้องรู้ไว้คือ (1) ความตายฝ่ายวิญญาณ (2) ความตายฝ่ายร่างกาย (3) ความตายชั่วนิรันดร์ หรือ ความตายครั้งที่สอง ซึ่งเป็นการถูกโยนลงไปในทะเลที่เผาผลาญด้วยเปลวไฟและกำมะถัน

ความตายฝ่ายวิญญาณเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับวิญญาณของเราไม่ใช่ส่วนร่างกาย ความตายฝ่ายร่างกายนั้นเป็นการสำแดงปรากฏของความตายฝ่ายวิญญาณ ความตาย

ครั้งที่สองเป็นความตายขั้นสุดท้ายหรือเรียกว่าเป็นที่พักพิงของการตายฝ่ายวิญญาณ ความตายฝ่ายวิญญาณเข้ามาในโลกนี้ก่อน จากนั้นก็สำแดงอำนาจต่อร่างกาย โดยการทำลายร่างกาย ความตายฝ่ายร่างกายนั้นเป็นการสำแดงปรากฏของธรรมชาติของพระเยซูคริสต์ ซึ่งกระทำการอยู่ข้างใน เปาโลเรียกความตายประเภทนี้ว่า “กฎแห่งบาปและความตาย” (โรม 8:2)

เมื่อพระเจ้าตรัสกับอาดัมว่า “เพราะในวันใดที่เจ้าขึ้นกิน เจ้าจะต้องตายแน่” พระองค์ไม่ได้ทรงกล่าวถึงความตายฝ่ายร่างกาย แต่ทรงกล่าวถึงความตายฝ่ายวิญญาณ ถ้ามนุษย์ไม่เคยประสบกับความตายฝ่ายวิญญาณ ร่างกายของเขาก็จะไม่ตาย

ความตายฝ่ายวิญญาณหมายถึงการถูกแยกจากพระเจ้า

ในขณะที่อาดัมทำบาปนั้น เขาถูกแยกจากพระเจ้า เมื่อพระเจ้าทรงเสด็จลงมา ในช่วงของวันที่อากาศสดชื่นแจ่มใส ดังที่พระองค์เคยกระทำเป็นกิจ เพื่อเดินพูดคุยกับอาดัม พระเจ้าทรงเรียก “อาดัม เจ้าอยู่ที่ไหน” และอาดัมตอบว่า “ข้าพระองค์ซ่อนตัวอยู่” เขาแยกจากพระเจ้า

เมื่ออาดัมและเอวาเชื่อฟังมาร มารได้กลายเป็นพ่อฝ่ายวิญญาณของพวกเขา พวกเขามีธรรมชาติของมารอยู่ในวิญญาณ นี่คือการตายฝ่ายวิญญาณ ธรรมชาตินั้นเริ่มสำแดงตัวมันทันทีในพงศ์พันธุ์ของมนุษย์ ผลก็คือบุตรชายคนแรกของอาดัมและเอวามาตรกรรมบุตรคนที่สอง

ตั้งแต่นั้นมา มนุษย์เข้าพวกกับมาร พวกเขากลายเป็นพวกที่ถูกขับไล่ อยู่นอกกฎ ถูกขับไล่ออกจากสวนเอเดนและไม่มีสิทธิ์เข้าเฝ้าพระเจ้าได้อีก

มนุษย์ไม่ตอบสนองการทรงเรียกของพระเจ้าอีกต่อไป พวกเขาจะตอบสนองเพียงธรรมชาติใหม่ของเขาและนายคนใหม่ มนุษย์เป็นยิ่งกว่าผู้ละเมิด เป็นยิ่งกว่าผู้ฝ่าฝืนกฎ และเป็นคนบาป โดยทางวิญญาณแล้ว มนุษย์เป็นลูกของมารและได้รับเอาส่วนที่เป็นธรรมชาติของพ่อมา

พระเยซูตรัสกับพวกฟาริสีว่า “ท่านทั้งหลายมาจากพ่อของท่านคือมาร และท่านใคร่จะทำตามความปรารถนาของพ่อท่าน มันเป็นผู้มาคนตั้งแต่ปฐมกาลและมีได้ตั้งอยู่ในสัจจะ เพราะมันไม่มีสัจจะ เมื่อมันพูดเท็จมันก็พูดตามสันดานของมันเอง เพราะมันเป็นผู้มุสา และเป็นพ่อของการมุสา” (ยอห์น 8:44)

พวกฟาริสีเป็นพวกเคร่งศาสนา พวกเขาไปธรรมศาลาในวันสะบาโต มีการอธิษฐาน ถวายสิบลด ถือศีลอดอาหาร ทำสิ่งที่ดีต่างๆ มากมาย แต่พวกเขาใส่ความพระเยซูคริสต์และประหารพระองค์ พระเยซูตรัสว่าพวกเขาเป็นลูกของมาร พวกเขามี

การไล่ให้พ้นจากคำแช่งสาปแห่งความตายฝ่ายวิญญาณ

บุคลิกลักษณะของมาร

สิ่งนี้ช่วยอธิบายได้ว่าทำไมมนุษย์จึงไม่สามารถรอดได้ด้วยการทำความดี มนุษย์ต้องบังเกิดใหม่อีกครั้ง ถ้ามนุษย์ไม่ใช่ลูกของมาร มนุษย์สามารถประพฤติในทางที่ถูกต้องและก็รอดได้ แต่เนื่องจากมนุษย์เป็นลูกของมาร ถึงแม้ว่าเขาพยายามจะประพฤติดี เมื่อเขาตายไป เขาก็ยังต้องตกนรกอยู่นั่นเอง --- ตกลงไปในบึงไฟที่เขาผลาญด้วยเปลวไฟและกำมะถันซึ่งเป็นการตายครั้งที่สอง

เพราะเหตุใด มนุษย์จึงไม่สามารถยืนจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าในลักษณะที่เขาเป็นอยู่? นั่นเป็นเพราะเขามีธรรมชาติของพ่อเขาอยู่ในตัว อันได้แก่ ธรรมชาติของมาร มนุษย์จำต้องได้รับความรอดโดยการมีผู้จ่ายค่าไถ่ให้สำหรับบาปของเขาและให้ธรรมชาติใหม่แก่เขา

คุณอาจจะพยายามเอาล่อแก่ที่หูกตัวหนึ่งมาและพยายามฝีกมันให้กลายเป็นม้าแข่ง แต่นั่นย่อมทำไม่ได้ คุณสามารถลูบของมัน ชัดกับเท้า ให้มันกินอาหารอย่างดี ฝีกมันให้วิ่งไปรอบสนามแข่งทุกวัน และเลี้ยงมันให้อยู่ในคอกอย่างดี ในวันแข่งขัน เมื่อเสียงปืนดังขึ้น สิ่งที่มีนจะทำได้ก็คือเดินโขกเขยกออกไปตามลู่วิ่ง เพราะมันเป็นล่อ ลักษณะการเป็นม้าแข่งไม่อยู่ในตัวมันและไม่ได้เป็นธรรมชาติของมัน

แต่ถ้าคุณเอาม้าแข่งมา และแม้ว่าม้าตัวนั้นจะไม่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม เมื่อเสียงปืนดังขึ้น มันก็จะวิ่งออกไปทันที เพราะนั่นเป็นธรรมชาติของมัน มันเกิดมาและถูกฝีกมาเพื่อการแข่งขัน การที่จะให้ล่อแก่ ๆ ตัวหนึ่งกลายเป็นม้าแข่งขึ้นมาได้ มันจะต้องเกิดใหม่เป็นม้าแข่งและนั่นก็เป็นสิ่งที่เป็นไปได้

อย่างไรก็ดี มนุษย์ผู้ซึ่งเป็นวิญญาณที่อาศัยอยู่ในร่างกายสามารถบังเกิดใหม่ได้ ธรรมชาติของมนุษย์ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ มนุษย์สามารถเป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่ได้ในองค์พระเยซูคริสต์

ไม่สำคัญว่ามนุษย์จะมีความศึกษาดีขนาดไหน มีเงินทองมากมายเพียงไร หรือเป็นคนเคร่งศาสนามากแค่ไหน มนุษย์เองไม่สามารถยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์ของพระเจ้าได้ เพราะธรรมชาติของเขาไม่ถูกต้อง

การที่มนุษย์หลงหายไปในทุกวันนี้ ไม่ใช่เป็นเพราะสิ่งที่เขากระทำ แต่เป็นเพราะธรรมชาติที่เขาเป็นอยู่ (สิ่งที่มนุษย์กระทำเป็นผลมาจากธรรมชาติที่มนุษย์เป็นอยู่) มนุษย์จำต้องได้รับชีวิตจากพระเจ้า เพราะในฝ่ายวิญญาณนั้น มนุษย์ได้ตายไปแล้ว ขอบพระคุณพระเจ้า **พระคริสต์ได้ทรงไล่เราให้พ้นจากความตายฝ่ายวิญญาณแล้ว**

ยอห์น 5:26

26 เพราะว่าพระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองฉันใด พระองค์ก็ได้ทรงประทานให้พระบุตรมีชีวิตในพระองค์ฉันนั้น

มนุษย์คนใหม่คือพระเยซูคริสต์ ไม่มีความตายอยู่ในพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทรงบังเกิดมาในลักษณะเดียวกับที่เราเกิดมา พระองค์ทรงไม่มีธรรมชาติของความตายฝ่ายวิญญาณที่มาจากมารอยู่ในตัวพระองค์ ในฮีบรู 2:9 บันทึกว่า “*พระองค์ทรงประสบกับความตายเพื่อมนุษย์ทุกคน*” พระองค์ทรงรับเอาธรรมชาติความบาปของเราไว้กับพระองค์เอง

ฮีบรู 9:26 กล่าวว่า “*พระองค์ทรงกำจัดบาปให้หมดสิ้นไปโดยการถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา*” พระองค์ทรงรับเอาธรรมชาติความบาปของเรา ธรรมชาติของความตายฝ่ายวิญญาณ เพื่อเราจะได้มีชีวิตนิรันดร์

พระเยซูตรัสว่า “*ขโมยนั้นย่อมมาเพื่อจะลักและฆ่าและทำลายเสีย เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์*” (ยอห์น 10:10)

พระองค์ยังตรัสว่า “*เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเรา และวางใจในพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา ผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์และไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว*” (ยอห์น 5:24)

พระเยซูเสด็จมาเพื่อไถ่เราให้พ้นจากความตายฝ่ายวิญญาณ อาดัมถูกเนรเทศไปจากต้นไม้แห่งชีวิต เพราะเขาไม่เชื่อฟังถ้อยคำของพระเจ้า แต่ตามที่ได้บันทึกไว้ในวิวรณ์ 2:7 ทุกคนที่รับและเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้าจะถูกนำกลับมายังต้นไม้แห่งชีวิต

การบังเกิดใหม่ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป แต่เกิดขึ้นในช่วงพริบตาเดียว การบังเกิดใหม่เป็นของประทานจากพระเจ้าที่เราได้รับในทันทีที่เราเชื่อในพระองค์

เอเฟซัส 2:1 กล่าวไว้ว่า ท่านตายแล้วโดยการละเมิดและการบาป (นั่นคือความตายฝ่ายวิญญาณ) แต่พระองค์ทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายมีชีวิตอยู่ ข้อ 8 และ 9 บอกให้เราทราบว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร

เอเฟซัส 2:8, 9

8 ด้วยว่าซึ่งเราทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ และมีใช้โดยตัวเราทั้งหลายกระทำเอง แต่พระเจ้าทรงประทานให้

9 ความรอดนั้นจะเนื่องด้วยการกระทำก็หามิได้ เพื่อมิให้คนหนึ่งคนใดอวดได้

การไถ่ให้พ้นจากคำแช่งสาปแห่งความตายฝ่ายวิญญาณ

ไม่ใช่ด้วยการกระทำ นั่นเป็นข้อความที่ทำให้ความผยองในตัวของเราเองหมดไป มนุษย์ต้องการ *ทำ* บางสิ่งบางอย่างเพื่อช่วยตนเองให้รอด มนุษย์ต้องการมีส่วนในการรอดนี้ แต่เขาไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ มนุษย์ต้องยอมรับว่าช่วยเหลือตนเองไม่ได้และเขาหมดหวัง มนุษย์ต้องยอมรับตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ ---- นั่นก็คือมนุษย์เป็นคนบาปที่หลงหายไป จากนั้นมนุษย์ต้องกลับมาและยอมรับของประทานแห่งการทรงไถ่ ซึ่งพระคริสต์ได้เป็นผู้ซื้อเพื่อเขา

โรม 8:14-16

14 เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำผู้ใด ผู้นั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า

15 เหตุว่าท่านไม่ได้รับน้ำใจหาสซึ่งทำให้ตกในความกลัวอีก แต่ท่านได้รับพระวิญญาณผู้ทรงให้เป็นบุตรของพระเจ้า ให้เราทั้งหลายร้องเรียกพระเจ้าว่า “อับบา” คือพระบิดา

16 พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับวิญญาณจิตของเราทั้งหลายว่าเราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า

ท่านได้ผ่านพ้นจากความตายฝ่ายวิญญาณเข้าสู่ชีวิตฝ่ายวิญญาณหรือยัง? พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของท่านหรือไม่? ท่านสามารถที่จะมองขึ้นไปบนฟ้าสวรรค์และร้องเรียกพระองค์ว่า “พระเจ้าพระบิดา” ได้หรือไม่? พระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในวิญญาณของท่านและเป็นพยานว่าท่านเป็นบุตรของพระเจ้าหรือไม่? ท่านมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ภายในวิญญาณของท่านที่ร้องเรียก “อับบา พระบิดา” หรือไม่?

ท่านจะมีประสบการณ์เหล่านี้ถ้าท่านบังเกิดใหม่แล้ว

ถ้าท่านยังไม่มีประสบการณ์ดังกล่าว รับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่านวันนี้ !

พินิจพระพรแห่งการทรงไถ่

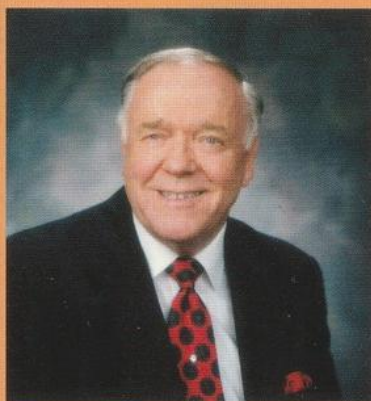
น้อยครั้งนักที่จะมีการประกาศข่าวประเสริฐด้วยความรอบรู้ดังเช่นหนังสือ "ไถ่แล้ว" ที่ อาจารย์เคนเนธ อี เฮกินได้เขียนไว้

อาจารย์เฮกิน ใช้กาลาเทีย 3:13, 14 เป็นข้อพระคัมภีร์หลักในการอธิบายอย่างละเอียดว่า พระเยซูคริสต์ได้ทรงไถ่เราให้พ้นจากคำแช่งสาปแห่งธรรมบัญญัติในพันธสัญญาเดิมแล้ว และได้ทรงเปิดหนทางเพื่อเราจะได้รับพระพรของอับราฮัม อันได้แก่ ความเจริญมั่งคั่ง สุขภาพพลานามัย และ พระพรฝ่ายวิญญาณ

ผู้เชื่อทุกคนควรจะได้รับการปูพื้นฐานอย่างดีจากคำสอนที่อยู่ในหนังสือ "ไถ่แล้ว" ซึ่งประกอบด้วย 3 บทด้วยกันคือ " การไถ่ให้พ้นจากคำแช่งสาปแห่งความยากจน " การไถ่ให้พ้นจากคำแช่งสาปแห่งความเจ็บป่วย " และ "การไถ่ให้พ้นจากคำแช่งสาปแห่งความตายฝ่ายวิญญาณ" งานสอนนี้ถึงแม้รวบรวมแล้วจะสั้น แต่ก็เน้นทางด้านศาสนศาสตร์ ซึ่งเป็นแนวทางการศึกษาที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของท่าน

เกี่ยวกับผู้เขียน

งานรับใช้พระเจ้าของ อาจารย์เคนเนธ อี เฮกิน ดำเนินมานานกว่า 50 ปี นับแต่พระเจ้าทรงทำการอัศจรรย์ รักษาท่านให้หายจากโรคหัวใจพิการและโรคเกี่ยวกับโลหิตที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้ในขณะที่ท่านอายุ 17 ปี ปัจจุบันขอบข่ายงานของ Kenneth Hagin Ministries กว้างขวางทั่วโลก รายการวิทยุ "Faith Seminar of the Air" เป็นที่รู้จักกันทั่วสหรัฐอเมริกา และส่งกระจายเสียงออกไปมากกว่า 80 ประเทศ

นอกจากนั้นยังมีงานรับใช้ด้านอื่นๆ ซึ่งรวมถึง The Word of Faith นิตยสารรายเดือนที่แจกฟรี งาน All Faiths' Crusade ที่จัดขึ้นทั่วประเทศ การศึกษาพระคัมภีร์ทางไปรษณีย์ (RHEMA Correspondence Bible School) ศูนย์อบรมพระคัมภีร์เรมา (RHEMA Bible Training Center) สมาคมศิษย์เก่าเรมา (RHEMA Alumni Association) และสมาคมผู้รับใช้นานาชาติเรมา (RHEMA Ministerial Association International) และการประกาศในเรือนจำ

Kenneth Hagin Ministries

ISBN 0-89276-001-X